

ВІСНИК the HERALD

ВІННІПЕГ, МАНІТОБА, КАНАДА

• LE MESSENGER •

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA

LXXXI • Ч. 8-9

серпень-вересень 2016 • August-September 2016

No. 8-9 • LXXXI

Успіння Божої Матері

■ Успіння Пресвятої Владичиці нашої Богородиці відзначається Православною Церквою, як одне з великих свят, **28 серпня (15 серпня с. ст.)**. До цього свята слід готуватися двотижневим постом.

Пресвята Матір Божа після Вознесіння Ісуса Христа жила на землі ще декілька років. Одні християнські історики вважають, що 10 років, інші—що 22 роки. Апостол Іоан Богослов, згідно зі заповітом Господа Ісуса Христа, прийняв Її до себе в дім і з великою любов'ю піклувався про Неї, мов рідний син, аж до самої Її кончини. Пресвята Мати Божа стала для всіх учеників Христових спільною Матір'ю. Вони разом з Нею молились і з великою радістю й утіхою слухали її повчальні бесіди про Спасителя. Коли віра християнська поширилася в інших країнах, то багато християн приходили з далеких країн побачити і послухати Її.

Живучи у Єрусалимі, Матір Божа любила відвідувати ті місця, де часто бував Спаситель, де Він постраждав, помер, воскрес і вознісся на небо. Вона молилася на цих місцях: плакала, згадуючи про страждання Спасителя, і раділа на місцях воскресіння і вознесіння Його.

продовження на стор.2

The Dormition of the Mother of God

■ The Holy Orthodox Church commemorates the Feast Day of the Dormition of our Most-Holy Lady, the Theotokos as one of the Major Feast days on **August 28, or August 15** according to the Julian Calendar. The faithful prepare for this feast day with a two week fast, called the Dormition Fast, preceding this feast day.

The Holy Mother of God lived for several more years following the Resurrection of Christ. Some Christian historians say she lived for another decade, while others estimate about 22 years. Christ's Disciple John took Her into his house, in keeping with the Lord Jesus Christ's instruction to him. He cared for Her with

great filial love until She reposed. The Most-Holy Theotokos became Mother to all of the Disciples of Christ. They prayed with Her and with great happiness and joy listened to her spiritual-educational lectures about the Saviour. When Christianity began to spread to other countries, many Christians came from far-away lands to see and hear Her.

Living in Jerusalem, the Theotokos liked to make pilgrimages to those places where the Saviour often went—where He suffered, died, resurrected and ascended to heaven. She prayed at these places, wept as She recollected the Saviour's suffering and expressed gladness at those places of His Resurrection and Ascension.

continued on p.2

Воздвиження Чесного і Животворчого Хреста Господнього

■ Історики Східної Церкви одностайно стверджують, що передусім дві події дали мотив до встановлення цього святкування: знайдення Господнього Хреста в IV ст. і його повернення з перської неволі в VII ст.

Свято Воздвиження Чесного Хреста належить до дуже старовинних свят, але, як історія знайдення Хреста Господнього, так і історія виникнення самого святкування з цього приводу оповиті серпанком легенд і тут нелегко відрізнити історичну дійсність від вигадки.

Треба зауважити, що у цьому святкуванні не йдеться про звичайне шанування Хреста Господнього, яке буває у Христопоклонну неділю. Тут ідеться про те, що, власне, становить смисл празника, про що говорить сама назва: Воздвиження, що означає Піднесення, тобто окрема урочиста священнодія прославлення Хреста Господнього.

продовження на стор.3

The Exaltation of the Holy and Life-Giving Cross

■ The Feast of the Exaltation is one of the Twelve Major Feast days in the Holy Orthodox Church. Historians of the Eastern Orthodox Church unanimously contend that two key events gave rise to the establishment of this feast day of the Exaltation of the Holy and Life-Giving Cross. One was the discovery of the Holy Cross in the fourth century, and the second was its rescue from Persia in the seventh century.

The feast day of the Exaltation of the Holy Cross is one of the oldest feast days commemorated in the Church calendar, but both the story of the discovery of the Holy Cross and the story of the celebration of this feast day are shrouded in mystery, and it becomes difficult to determine what is historical fact and what is myth.

It should be noted that this feast day is not the same as the customary veneration of the Cross which takes place on the Sunday of the Veneration of the Cross.

continued on p.3

Вітання Митрополита ЮРІЯ з нагоди Нового Церковного Року

Брати-Ієрархи, Всечесне Духовенство, Боголюбиві Брати і Сестри в Христі!

Слава Ісусу Христу!

■ Через благодать Божу, ми благословенні розпочати новий **"церковний рік"** або **"літургичний рік"**. Цей новий "літургичний рік" починається першого вересня за юліанським календарем, а чотирнадцятого вересня за григоріанським календарем. "Літургичний рік" полягає в упорядкованому представленні важливих подій в житті нашого Господа, Ісуса Христа, Матері Божої, Все-Діви Марії, Предтечі, Івана Хрестителя, Пророків і Патріархів Старого Заповіту, Апостолів, Святих Отців і Святих Церкви, і важливих подій в житті Помісних Церков. Це все складає структуру рухомих і нерухомих свят, цебто, свят, які припадають на той самий день кожного року і свят, залежних від дати Великодня.

Всі ці святкування переплетені з циклами денних і тижневих молитвами, восьми голосів октоїха і службами особливих потреб. Цей порядок молитов і служб подає вірним постійно свіжих і нових виявів літургичних богослужінь.

продовження на стор.2

Greetings from Metropolitan YURIJ for the New Ecclesiastical Year

Brother Hierarchs, Reverend Clergy, God-loving Brothers and Sisters in Christ!

Glory to Jesus Christ!

■ Through the Grace of God, we are blessed to begin a new **"church year"** or **"liturgical year."** This new "liturgical year" commences on September first, according to the Julian Calendar and September fourteenth according to the Gregorian Calendar. The "liturgical year" consists of an orderly presentation of the important events in the life of our Lord, Jesus Christ, the Mother of God, the Ever-Virgin Mary, the Fore-Runner John the Baptist, the Prophets and Patriarchs of the Old Testament, the Apostles, the Holy Fathers and Saints of the Church, and important events in the life of each local church—constituting an arrangement of moveable and immoveable feast-days, that is, feast-days that occur on the same day each year and feast-days that are dependent on the date of Easter.

All of the commemorations are inter-twined with the cycle of daily and weekly prayers, the eight tones of the Octoechos and services of special needs. This order of prayers and services presents the believer with an ever-fresh and new presentation of liturgical rituals.

continued on p.2

Registration № 1574
Publication Mail Agreement № 40010125

(продовження зі стор.1)

Вона часто молилась і про те, щоб Христос швидше узяв Її до Себе на небо. Одного разу, коли Пресвята Марія молилася на горі Елеонській, з'явився Їй архангел Гавриїл з райською фініковою гілкою у руках і сказав Їй радісну звістку, що через три дні скінчиться її земне життя, і Господь візьме Її до Себе.

Пресвята Богоматір невимовно зраділа цій звістці. Вона розповіла про неї названому сину Своему, Іоанові, і стала готуватися до Своєї кончини. Інших апостолів на той час не було в Єрусалимі, вони розійшлися по інших країнах проповідувати про Спасителя. Богоматір жадала попроситися з ними, і ось Господь чудесним способом зібрав до Неї всіх апостолів, крім Фоми, перенісши їх Своєю всемогутньою силою. Біль пройняв їх, коли вони дізналися, для чого Бог зібрав їх: вони мали втратити спільну Матір свою. Але Божа Матір утішала їх, обіцяючи не залишати їх і всіх християн і після Своєї смерті, завжди молитися про них. Потім Вона усіх їх благословила.

У годину кончини незвичайне світло осяяло кімнату, де лежала Божа Матір; Сам Господь Ісус Христос, в оточенні ангелів, явився і прийняв Її пречисту душу. Апостоли поховали пречисте тіло Божої Матері згідно з Її бажанням у саду Гефсиманському, в печері, де спочивали тіла Її батьків і праведного Йосифа. Під час поховання сталося багато чудес. Від доторкання до гробу Божої Матері сліпі прозрівали, біси виганялись, і всяка хворо-

Greetings from Metropolitan Yurij

(продовження зі стор.1)

У цій структурі ми проходимо через тижні підготовки до Різдва і Богоявлення, Піст, Страсті Господні, Великдень і П'ятидесятницю. Будучи християнами ми повинні наслідувати життя Ісуса Христа і маємо допомогу в цьому через збереження приписів "літургичного року". Ми на початку нового циклу активності. Народ повертається з вакацій, молодь розпочинає новий шкільний рік, а парафії знову стають центрами громадської діяльності.

Нехай Господь Бог благословляє кожного з Вас під час вашої подорожі через "літургичний рік" на дорозі до вічного спасіння.

З любов'ю у Христі й Архиерейським благословленням,
—† ЮРІЙ, Архиепископ Вінніпегу і Середньої Єпархії
Митрополит Всєї Канади, Первоієрарх УПЦК
14-го вересня 2016 р.Б. Вінніпег

(continued from p.1)

Within this structure we are led through weeks of preparation for Christmas and Epiphany, Lent, the Passion of Christ, Easter and Pentecost. As Christians, we are to emulate the life of Jesus Christ and are assisted in this through adherence to the "liturgical year." We are at the beginning of a new cycle of activity. People are returning from vacations, young people are commencing a new school year and our parishes are again becoming centres of community activity.

May the Lord God bless each and every one of you as you journey through the "liturgical year" on the road to eternal salvation.

With love in Christ and Hierarchical blessing,
—† Yurij, Archbishop of Winnipeg and the Central Eparchy,
Metropolitan of All Canada, Primate of the UOCC
September 14, 2016, Winnipeg

ба зцілялася. Безліч людей супроводжували Її пречисте тіло. Юдейські священики і начальники намагалися розігнати це святе шестя, але Господь невидимо охороняв. Один юдейський священик, на ім'я Афоній, підбіг і схопився за одр, на якому несли тіло Божої Матері, щоб перекинути його. Але невидимий ангел відсік йому обидві руки. Афоній, вражений таким страшним чудом, миттю розкався, і Апостол Петро зцілив його.

Через три дні після поховання Божої Матері прибув у Єрусалим Апостол Фома, який був відсутнім. Він дуже засмутився тим, що не попросився з Божою Матір'ю, і всією душею жадав поклонитися Її пречистому тілу. Апостоли, зглянувшись над ним, вирішили піти й відвалити камінь від могильної печери, щоб дати йому можливість попроситися з тілом Божої Матері. Та коли відкрили печеру, то не знайшли в ній пресвятого Її тіла, а лише пелени. Здивовані Апостоли повернулись усі разом у дім і молилися Богу, щоб Він відкрив їм, що стало з тілом Божої Матері. Увечері, після завершення трапези, під час молитви вони почули ангельський спів. Подивившись угору, Апостоли побачили в повітрі Божу Матір, оточену ангелами, в сяйві небесної слави.

Божа Мати сказала Апостолам: "Радійте! Я з вами повсякчасно; і завжди буду молитовницею вашою перед Богом". Апостоли в радості вигукнули: "Пресвята Богородице, допомагай нам!" Так Господь Ісус Христос прославив Свою Пресвяту Матір; Він воскресив Її і взяв до Себе з пресвятим тілом Її і поставив Її вище за всіх ангелів Своїх.

Свято називається Успінням, що означає "засинанням", тому що Божа Мати померла тихо, немовби заснула, а головне, називається так через коротке перебування Її тіла у гробі, бо через три дні Господь воскресив Її і возніс на небо.

—Закон Божий, 2006. КИЇВ: УПЦ-КП

The Dormition of the Mother of God...

(continued from p.1)

She often prayed so that Christ would soon take Her up to heaven. Once, the Most Holy Virgin Mary was praying at the Mount of Olives. The Archangel Gabriel appeared to Her holding a heavenly fig branch and told Her the joyous news that Her earthly days will come to an end in three days, and then the Lord will take Her to Him.

The Most Holy Mother of God was filled with happiness at this news. She told this news to Her adopted son, the Disciple John, and began preparations for Her end. At that time, the other Disciples were not in Jerusalem. They had departed to other countries to preach about the Saviour. The Theotokos wished to take leave of them, and, wondrously through His Almighty Power, the Lord brought together all of the Disciples to Her, except for Thomas. The Disciples were filled with sorrow when they heard why God had gathered them together. They were to lose their Mother. The Theotokos comforted them. She promised not to leave them and all Christians even after Her repose and to always pray for them. Then, She blessed all of them.

When Her earthly life ended, an extraordinary light filled the room where She lay. The Lord Jesus Christ Himself in the company of angels appeared and received her All-Pure soul. The Disciples buried the All-Pure Body of the Theotokos, as She requested, in the Garden of Gethsemane in the tomb where the bodies of Her parents and the Venerable Joseph rested. Many miracles occurred during her burial. When people touched the Theotokos' coffin, the blind received their sight, demons were driven out of others and many were cured of their illnesses. Huge crowds of people accompanied Her Blessed body to the tomb.

(continued on p.3)

UKRAЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA

ВІСНИК
the
HERALD

• LE MESSENGER •

ВІСНИК
випускається щомісячно
ВИДАВНИЧОЮ СПІЛКОЮ "ЕККЛЕЗІЯ" для
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ
ЦЕРКВИ В КАНАДІ
з благословення
Його Високопреосвященства ЮРІЯ,
АРХІЄПІСКОПА ВІННІПЕГУ
І СЕРЕДНЬОЇ ЄПАРХІЇ,
МИТРОПОЛИТА КАНАДИ,
ПЕРВОІЄРАРХА УКРАЇНСЬКОЇ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Протоієрей Тарас Удод
ГОЛОВА ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ "ЕККЛЕЗІЯ"

THE HERALD
is published monthly by
"ECCLESIA" PUBLISHING CORPORATION
for THE UKRAINIAN ORTHODOX
CHURCH OF CANADA
with the blessing of
His Eminence, the Most Reverend YURIJ,
ARCHBISHOP OF WINNIPEG
AND THE CENTRAL EPARCHY
METROPOLITAN OF CANADA
PRIMATE OF THE UKRAINIAN
ORTHODOX CHURCH OF CANADA

Very Rev. Archpriest Taras Udod
PRESIDENT "ECCLESIA" PUBLISHING CORP.

9 St. John's Avenue, Winnipeg, Manitoba, Canada R2W 1G8
Website: www.uocc.ca
E-mail: visnyk@uocc.ca

ВИДАВНИЧИЙ ПЕРСОНАЛ:
Валентина Дмитренко,
Михайло Павенський.

PUBLICATION STAFF:
Valentyna Dmytrenko,
Mikhail Pavenski.

ТЕЛЕФОН:
Редакції: (877) 586-3093
Дописи / Статті: visnyk@uocc.ca
Передплат: (877) 586-3093 ext. 223
Зміна адреси: finance2@uocc.ca
Оголошення: (877) 586-3093 ext. 223
ФАКС: (204) 582-5241
ЕПОШТА: visnyk@uocc.ca

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА:
• Не члени УПЦК
\$50.00 + GST річно
• Для організацій: **\$75.00 + GST**
• Передплатники США: **\$75.00 (USD)**
• Іноземні передплатники (всі країни):
\$80.00 (USD)
• Один екземпляр:
\$4.00 + postage + GST

■ Статті, опубліковані у *Віснику/The Herald*, підписані авторами, не обов'язково відображають погляди та думки Української Православної Церкви в Канаді, а тільки авторів. Згідно правил *Вісника/The Herald*, всі матеріали можуть бути відредаговані з урахуванням внесення ясності, обмеженості місця і стилістичності. Редактор залишає за собою право редагувати або скорочувати, якщо це необхідно а також відмовитися від публікації поданих матеріалів, якщо вважає непридатним, або якщо зміст розходиться з редакційним правилом. Редактор застерігає за собою право схвалити, або відмовити друкування матеріалів, які вже перед тим були надруковані в інших виданнях, або знаходяться у стадії розгляду для публікації в іншому місці.

TELEPHONE:
Editorial Office: (877) 586-3093
Article Submissions: visnyk@uocc.ca
Subscriptions: (877) 586-3093 ext. 223
Address Changes: finance2@uocc.ca
Advertising: (877) 586-3093 ext. 223
FAX: (204) 582-5241
EMAIL: visnyk@uocc.ca

ANNUAL SUBSCRIPTION RATES:
• Non-UOCC members
\$50.00 + GST per annum
• Institutional: **\$75.00 + GST**
• USA subscribers: **\$75.00 (USD)**
• Foreign subscribers (all other countries):
\$80.00 (USD)
• Individual copies:
\$4.00 + postage + GST

■ Articles published in *Visnyk/The Herald*, signed by the writer, do not necessarily reflect the views and opinions of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, but rather those of the author. All materials are subject to editorial modification for clarity, space considerations and stylistic conventions adopted by the *Visnyk/The Herald*. The editor reserves the right to edit or shorten, if necessary, all articles, as well as to refuse publication of submitted materials if deemed unsuitable or at variance with editorial policy. The editor must approve the publication of any articles that have been published earlier or are under consideration for publishing elsewhere.

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund of the Department of Canadian Heritage."

ВІСНИК • THE HERALD

Tel.: 1-877-586-3093

Fax: (204) 582-5241

E-mail: visnyk@uocc.ca

web:www.uocc.ca

(продовження зі стор.1)

Початок святкування Воздвиження дало освячення храму Воскресіння Господнього, що його збудував рівноапостольний Костянтин Великий на Голгофі в Єрусалимі. Це освячення відбулося дуже вчисто за єрусалимського святителя Макарія 13 вересня 335 року.

Наступного дня після освячення храму було вчисте воздвиження віднайденого Хресного Древа. Під час Воздвиження народ багато разів взивав «Господи помилуй». Відтоді Східна Церква щорічно святкує пам'ять посвячення храму Господнього Воскресіння 26 вересня, а Воздвиження Чесного Хреста—**27 вересня**.

Друга важлива подія, що зробила загальним свято Воздвиження на Сході й на Заході—це повернення Господнього Хреста з перської неволі. Перський цар Хозрой у 614 р. захопив Єрусалим і забрав Господній Хрест до своєї столиці в Ктесифоні. Через 14 років імператор Іраклій після своєї перемоги над персами віднайшов Хрест Господній та приніс його до Єрусалиму, де **14 вересня** відбулося друге вчисте воздвиження-піднесення. Відтоді свято стали називати: "Всесвітнє Воздвиження Чесного і Животворчого Хреста Господнього". Оскільки свято Воздвиження нагадувало про Христове розп'яття і смерть, то з найдавніших часів стало звичаєм Церкви в цей день дотримуватися строгого посту.

Свято Воздвиження належить до дванадесятих свят Православної Церкви. Крім Воздвиження Церква вшановує святий Хрест ще в Хрестопоклонну неділю. Цього дня, як і на Воздвиження, на Утрени традиційно виносять святий Хрест для поклоніння, але без обряду піднесення Хреста, яке є

особливістю тільки свята Воздвиження.

В історії Церкви Руси-України цей обряд згадується вже в XIII ст. В давні часи, воздвиження святого Хреста проводилося тільки у єпископських кафедральних храмах і великих соборах, де був єпископ і багато священників. Митрополит Кіпріан (1381-1406) у своєму «Повчанні руському духовенству» пише: "А щодо воздвиження Чесного Хреста, то в кожній церкві, по цілій землі, де живуть християни Хрест воздвигають, де є хоча б один священник, на славу чесного і животворчого Хреста".

Опис обряду воздвиження можна знайти в історичних згадках XV і XVI стт. Винесення святого Хреста після великого славослів'я на Утрени та воздвиження його—все так само, як і сьогодні—було п'ять піднесень з усіх сторін тетраподу, а останнє воздвиження ще раз на схід. Під час кожного воздвиження хор співає "Господи помилуй". Обряд закінчується поклонінням і цілуванням святого Хреста при співі кондака «Вознісся на хрест волею» і «Хресту Твоєму».

Свято Воздвиження нагадує нам про наш обов'язок шанувати, любити й визнавати святий Хрест. "Не стидаймося Хреста Христового,—каже святий Кирило Єрусалимський у своїй 4-й огласительній промові—хто б його не укривав, а Ти явно клади його на своєму чолі, щоб демони, бачачи царський знак, тремтіли й далеко втікали. Роби цей знак, коли ти їси чи п'єш, коли сидиш, лежиш, встаєш або ходиш, словом, при кожній нагоді". А святитель Іоан Золотоустий каже: «Хрест—благovolіння Отця, слава Єдинородного, радість Духа, окраса ангелів, утвердження Церкви, твердиня Святих, світло всесвіту».

—Архімандрит Лаврентій, Голос Православ'я

The Exaltation of the Holy and Life-Giving Cross...

(continued from p.1)

Instead, it refers to the meaning of the feast day itself that is captured in the very name of the celebration—the Exaltation—which means elevation. This signifies a separate sacred event glorifying Christ's Cross.

The consecration of the Church of the Holy Sepulchre built by St. Constantine the Great, Equal-to-the-Apostles, at Calvary in Jerusalem initiated the celebration of the Feast of the Exaltation. The blessing of this Cathedral took place with a very solemn ceremony at the time of St. Macarius of Jerusalem on September 13, 335 A.D. The day after the dedication of the Cathedral, there took place the formal exaltation of the restored Cross. During the elevation, the faithful repeated continuously, "Lord have mercy." From this time, the Eastern Orthodox Church each year commemorates the memory of the dedication of the Church of the Holy Sepulchre on September 26, and marks the Exaltation of the Precious and Life-giving Cross on **September 27**.

The second key event that entrenched the general commemoration of the Exaltation of the Holy Cross in both the East and the West was the rescue of the Holy Cross from Persia. The Persian emperor Khosrau in 614 besieged Jerusalem and took the Holy Cross to his capital of Ctesiphon. After he defeated the Persians 14 years later, Byzantine Emperor Heraclius rescued the Holy Cross and brought it to Jerusalem, where the second commemoration of the Exaltation took place on **September 14**. Since that time, this feast day was called the Universal Exaltation of the Precious and Life-giving Cross. Because the Feast Day of the Exaltation commemorates Christ's crucifixion and death, the Church custom on this day since the earliest times has been to observe a strict fast.

In addition to the Exaltation of the Holy Cross, the Church honours the Holy Cross on the Sunday of the Veneration of the Holy Cross. On this day, the Holy Cross is carried out for veneration traditionally during Matins as it is during the Exaltation Feast Day, but without the service of the elevation of the Cross which is specific only to the Exaltation Feast Day.

The Dormition of the Mother of God...

(continued from p.2)

The Jewish priests and administrators tried to disperse this holy gathering, but the Lord invisibly protected them. One Jewish priest named Aphonius ran up and grabbed the bier on which lay the body of the Theotokos so as to overturn it. However, an invisible angel cut off both of his hands. Aphonius was so stunned by this dreadful wonder that he instantly repented and Apostle Peter healed him.

Apostle Thomas, who had been absent for Her repose, arrived in Jerusalem three days after the Theotokos's burial. He was very upset that he did not bid farewell to the Theotokos. With all of his heart he wished to venerate her All-Pure body. Seeing him, the Disciples decided to go and move the stone from the tomb so that Thomas could take leave of the body of the Theotokos. When they opened the tomb, they found only the linen cloths and not Her Most-Holy body. The surprised Disciples returned together to the house and prayed to God to reveal to them what had happened to the body of the Theotokos. During the prayers after the evening meal they heard angelic singing. Looking up, the Disciples saw the Theotokos in the air surrounded by angels in radiant heavenly glory.

The Mother of God said to the Disciples, "Rejoice! I am with you always, and I shall always be your intercessor and pray for you before God." The Disciples exclaimed with gladness, "Most-Holy Theotokos, help us!" The Lord Jesus Christ glorified His Most-Holy Mother by resurrecting Her and taking Her Most-Holy body up to Himself and placing Her higher than all His angels.

This Feast Day is called Dormition, or *Uspynnya* in Ukrainian, meaning falling asleep, because the Theotokos reposed quietly as if falling asleep. More importantly, this feast day carries this name because of the short time that Her body was in the tomb. The Lord resurrected her after three days and carried her into heaven.

—The Law of God (2006). Kyiv: UOC-KP Press.

This service is mentioned in the history of the Church in Ukraine since the 13th C. In ancient times the Exaltation of the Holy Cross took place only in the Episcopal cathedrals and large churches where there was a bishop presiding and many priests. Metropolitan Cyprian (1381-1406) in his *Instructions to the Clergy of Rus'* wrote, "Regarding the Exaltation of the Holy Cross, in every church throughout the world where Christians live, where there is at least one priest, the elevation of the Holy Cross shall take place for the glory of the Precious and Life-giving Cross."

The description of the service of the elevation can be found in historical records from the 15th and 16th centuries. The carrying out of the Holy Cross after the Great Doxology during Matins and its elevation is conducted the same way as it is today. It was elevated five times, once on each side of the tetrapod with the final elevation again towards to east. Each time, the Cross is raised up the choir sings, "Lord have mercy." The service concludes with prostrations and the veneration of the Holy Cross while the kontakion is sung, "He Ascended to the Cross By His Own Will" and "Your Cross."

The Feast Day of the Exaltation of the Holy Cross reminds us about our obligation to honour, love and recognize the Holy Cross. "Let us not be ashamed of the Holy Cross," St. Cyril of Jerusalem stated in his fourth homily, "whosoever should not hide it, but You visibly place it on your forehead so that the demons, seeing this sign of the Kingdom, would tremble and flee. Make this sign when you eat and drink, when you sit, lie down, stand or walk, in short, at every opportunity." St. John Chrysostom says, "The Cross is the grace of the Father, the glory of the Only Begotten Son, the joy of the Holy Spirit, the wonder of the angels, the establishment of the Church, the strength of the Saints, and the light of the whole Universe."

—Archimandrite Lavrentiy, Holos Pravoslavya

Усікновення Глави Іоана Предтечі Христителя

■ Проповідь Іоана Предтечі була нетривалою. Приготувавши людей до прийняття Спасителя, він закінчив своє життя мученицькою смертю. Невдовзі після хрещення Господнього Іоана було ув'язнено галилейським царем Іродом. Іоан викривав царя Ірода в тому, що він, за життя свого брата Филипа, одружився з його дружиною Іродіадою. Іродіада озлобилася за це на Іоана і просила Ірода, щоб він убив його. Та Ірод не погоджувався на це, тому що вважав Іоана за великого пророка і боявся народу, але на догоду дружині кинув його у в'язницю. Іродіада ж не вдовольнилася цим, тим більше, що сам Ірод прислухався до настанов Іоана і в багатьох випадках чинив згідно з його словами.

Минув майже рік. Ірод, святкуючи день свого народження, влаштував бенкет для своїх вельмож, тисяцьких і старійшин галилейських. На бенкет увійшла дочка Іродіади (падчерка Ірода) Саломія і стала танцювати, і догодила Іродові й тим, хто був на бенкеті. Ірод сказав їй: "Проси у мене, чого хочеш", і клявся, що віддасть їй навіть до половини царства. Вона вийшла і запитала у матері своєї, чого їй просити у нього. Іродіада відповіла: "Голову Іоана Хрестителя". Саломія швидко повернулася до Ірода і сказала: "Хочу, щоб ти зараз же дав мені на блюді голову Іоана Хрестителя". Ірод засмутився, але не міг при гостях порушити клятву; і він послав воїна у в'язницю відсікти голову Іоанові. Воїн, виконавши наказ царя, приніс на блюді голову Іоана Хрестителя і віддав Саломії, а Саломія віднесла матері своїй Іродіаді. Ученики Іоанові, почувши про смерть Іоана Хрестителя, прийшли, взяли тіло його і поховали. День мученицької смерті св. Іоана Предтечі згадується Православною Церквою **11 вересня (29 серпня ст. ст.)** і називається днем Усікновення глави Іоана Предтечі. В цей день призначено суворий піст. Св. Церква шанує Іоана Предтечу вище за всіх святих, після Богоматері.

—www.rivne-cerkva.rv.ua

The Holy and Great Council Meet on the Island of Crete (June 18-27, 2016)

Message of the Holy and Great Council of the Orthodox Church

*To the Orthodox people and
to all people of good will*

■ To God, "the Father of mercies and all comfort," we address a hymn of thanksgiving and praise for having enabled us to gather during the week of Pentecost

eschaton within the Holy Eucharist. As a continuous Pentecost, she is a prophetic voice that cannot be silenced, the presence of and witness to the Kingdom of the God of love. The Orthodox Church, faithful to the unanimous Apostolic Tradition and her sacramental experience, is the authentic continuation of the one Holy Catholic and Apostolic Church as confessed in the Creed and confirmed by the teaching of the Church Fathers. Our Church lives out the mystery of the Divine Economy in her sacramental life, with the Holy Eucharist at its center.

The Orthodox Church expresses her unity and catholicity "in Council". Conciliarity pervades her organization, the way decisions are taken and determines her path. The Orthodox Autocephalous Churches do not constitute a federation of Churches, but the One Holy Catholic and Apostolic Church. Each local Church as she offers the holy Eucharist is the local presence and manifestation of the One Holy Catholic and Apostolic Church. In re-

His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew arrived in Crete in order to convene, preside, and participate in the Holy and Great Council of the Orthodox Church, which took place June 19-26 at the Orthodox Academy of Crete.

(18-26 June 2016) on Crete, where the Apostle Paul and his disciple Titus preached the Gospel in the early years of the life of the Church. We give thanks to the Triune God who was well pleased that in one accord we should bring to a conclusion the work of the Holy and Great Council that was convoked by His All Holiness Ecumenical Patriarch. Bartholomew by the common will of their Beatitudes the Primates of the local Orthodox Autocephalous Churches.

Faithfully following the example of the Apostles and our god-bearing Fathers we have once again studied the Gospel of freedom "for which Christ has set us free" (Gal. 5: 1). The foundation of our theological discussions was the certainty that the Church does not live for herself. She transmits the witness of the Gospel of grace and truth and offers to the whole world the gifts of God: love, peace, justice, reconciliation, the power of the Cross and of the Resurrection and the expectation of eternal life.

1) The key priority of the Council was to proclaim the unity of the Orthodox Church. Founded on the Eucharist and the Apostolic Succession of her Bishops, the existing unity needs to be strengthened and to bear new fruits. The One Holy Catholic and Apostolic Church is a divine-human communion, a foretaste and experience of the

gard to the Orthodox Diaspora in various countries of the world, it was decided to continue with the institution of Episcopal Assemblies until such time as canonical rigor can be implemented. These assemblies are composed of the canonical bishops appointed by each Autocephalous Church and these bishops continue to remain subject to their respective Churches. The due function of these Episcopal Assemblies guarantees respect for the Orthodox principle of conciliarity.

During the deliberations of the Holy and Great Council the importance of the Synaxes of the Primates which had taken place was emphasized and the proposal was made for the Holy and Great Council to become a regular Institution to be convened every seven or ten years.

2) Participating in the Holy Eucharist and praying for the whole world, we must continue the 'liturgy after the Divine Liturgy' and give the witness of faith to those near and those far off, in accordance with the Lord's clear command before His ascension, "And you shall be my witnesses in Jerusalem and in all Judea and Samaria and to the end of the earth (Ac. 1: 8). The re-evangelization of God's people in modern, secularized societies and the evangelization of those who have still not come to know Christ remain an unceas-

His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew presides over the Orthros and Divine Liturgy of Pentecost and concelebrates with the Primates of the Local Orthodox Churches at St. Menas Cathedral in Heraklion, Crete (June 19, 2016).

ing obligation for the Church.

3) In response to her obligation to witness to the truth and her apostolic faith, our Church attaches great importance to dialogue, primarily with non-Orthodox Christians. In this way the remainder of the Christian world comes to know more precisely the authenticity of the Orthodox Tradition, the value of patristic teaching and the liturgical life and faith of the Orthodox. The dialogues conducted by the Orthodox Church never imply a compromise in matters of faith.

4) The explosions of fundamentalism observed within various religions represent an expression of morbid religiosity. Sober inter-religious dialogue helps significantly to promote mutual trust, peace and reconciliation. The oil of religious experience must be used to heal wounds and not to rekindle the fire of military conflicts. The Orthodox Church unequivocally condemns the extension of military violence, persecutions, the expulsion and murder of members of religious minorities, forced conversions, the trafficking of refugees, the abductions, torture and abhorrent executions. She denounces the destruction of churches, religious symbols and cultural monuments. Very particularly, she expresses her deep concern about the situation of Christians and of all the persecuted minorities in the Middle East. She calls on the governments in the region to protect the indigenous Orthodox and other Christians and all the populations who have an inalienable right to remain in their countries as citizens with equal rights. Our Council appeals to all parties involved to make systematic efforts without delay to bring to an end the military conflicts in the Middle East and wherever armed hostilities persist and to enable all those displaced to return to their homes.

We address our appeal particularly to those in positions of power to act so that peace and justice may prevail in the countries of origin of the refugees. We urge the civil authorities, the citizens and the Orthodox Christians in the countries in which the persecuted are taking refuge to continue to offer help to the limit or even beyond the limit of their abilities.

5) Modern secularisation seeks the autonomy of man (anthropos) from Christ and from the spiritual influence of the Church, which it arbitrarily identifies with conservatism. Western civilization, however, bears the indelible

mark of the diachronic contribution of Christianity. The Church, moreover, highlights the saving significance of Christ, the God-man, and of His Body, as the place and mode of life in freedom.

6) In contrast to the contemporary approach to marriage, the Orthodox Church regards the indissoluble loving relationship of man and woman as "a great mystery... of Christ and the Church". Similarly, she calls the family which springs from this and which constitutes the only guarantee for the upbringing of children a "little church".

The Church has always emphasised the value of self-restraint. Christian asceticism, however, differs radically from every dualistic asceticism which severs man from life and from his fellow man. On the contrary, she connects this with the sacramental life of the Church. Self-restraint does not concern only the monastic life. The ascetic ethos is a characteristic of Christian life in all its manifestations.

Apart from the specific topics about which it decided, the Holy and Great Council notes in brief the following important contemporary issues:

7) In regard to the matter of the relations between Christian faith and the natural sciences, the Orthodox Church avoids placing scientific investigation under tutelage and does not adopt a position on every scientific question. She thanks God who gives to scientists the gift of uncovering unknown dimensions of divine creation. The modern development of the natural sciences and of technology is bringing radical changes to our life. It brings significant benefits, such as the facilitation of everyday life, the treatment of serious diseases, easier communications and space exploration, and so on. In spite of this, however, there are many negative consequences such as the manipulation of freedom, the gradual loss of precious traditions, the destruction of the natural environment and the questioning of moral values. Scientific knowledge, however swiftly it may be advancing, does not motivate man's will, nor does it give answers to serious moral and existential issues and to the search for the meaning of life and of the world.

These matters demand a spiritual approach, which the Orthodox Church attempts to provide through a bioethics which is founded on Christian ethics and Patristic teaching.

continued on p.5

continued from p.4

Along with her respect for the freedom of scientific investigation, the Orthodox Church at the same time points out the dangers concealed in certain scientific achievements and emphasises man's dignity and his divine destiny.

8) It is clear that the present-day ecological crisis is due to spiritual and moral causes. Its roots are connected with greed, avarice and egoism, which lead to the thoughtless use of natural resources, the filling of the atmosphere with damaging pollutants, and to climate change. The Christian response to the problem demands repentance for the abuses, an ascetic frame of mind as an antidote to overconsumption, and at the same time a cultivation of the consciousness that man is a "steward" and not a possessor of creation. The Church never ceases to emphasise that future generations also have a right to the natural resources that the Creator has given us. For this reason, the Orthodox Church takes an active part in the various international ecological initiatives and has ordained the 1st September as a day of prayer for the protection of the natural environment.

9) Against the levelling and impersonal standardization that is promoted in so many ways, Orthodoxy proposes respect for the particular characteristics of individuals peoples. It is also opposed the making of the economy into something autonomous from basic human needs and turning it into an

end in itself. The progress of mankind is not connected only with an increase in living standards or with economic development at the expense of spiritual values.

10) The Orthodox Church does not involve herself in politics. Her voice remains distinct, but also prophetic, as a beneficial intervention for the sake of man. Human rights today are at the center of politics as a response to the social and political crises and upheavals, and seek to protect the citizen from the arbitrary power of the state. Our Church also adds to this the obligations and responsibilities of the citizens and the need for constant self-criticism on the part of both politicians and citizens for the improvement of society. And above all she emphasises that the Orthodox ideal in respect of man transcends the horizon of established human rights and that "greatest of all is love", as Christ revealed and as all the faithful who follow him have experienced. She insists also that a fundamental human right is the protection of religious freedom—namely, freedom of conscience, belief, and religion, including, alone and in community, in private and in public, the right to freedom of worship and practice, the right to manifest one's religion, as well as the right of religious communities to religious education and to the full function and exercise of their religious duties, without any form of direct or indirect interference by the state.

11) The Orthodox Church address-

Immediately prior to the beginning of the council, on June 17, His All-Holiness has called the Primates of the local autocephalous Churches to a Synaxis (a gathering), approved by all of the 14 Orthodox Churches, to discuss the agenda and work of the Council, and review the Council's final message, which has been drafted by the special Pan-Orthodox drafting committee and referred to the council for revision and adoption.

ses herself to young people who seek for a plenitude of life replete with freedom, justice, creativity and also love. She invites them to join themselves consciously with the Church of Him who is Truth and Life. To come, offering to the ecclesial body their vitality, their anxieties, their concerns and their expectations. Young people are not only the future, but also the dynamic and creative present of the Church, both on a local and on a world-wide level.

12) The Holy and Great Council has opened our horizon towards the contemporary diverse and multifarious world. It has emphasised our responsibility in place and in time, ever

with the perspective of eternity. The Orthodox Church, preserving intact her Sacramental and Soteriological character, is sensitive to the pain, the distress and the cry for justice and peace of the peoples of the world. She "proclaims day after day the good tidings of His salvation, announcing His glory among the nations and His wonders among all peoples" (Psalm 95).

Let us pray that "the God of all grace, who has called us to his eternal glory in Christ, will, after we have suffered a little, Himself restore, establish, and strengthen and settle us. To him be glory and dominion for ever and ever. Amen" (1 Peter 5.10-11).

† Bartholomew of Constantinople, Chairman
† Theodoros of Alexandria
† Theophilos of Jerusalem
† Irinej of Serbia
† Daniel of Romania
† Chrysostomos of Cyprus
† Ieronymos of Athens and All Greece
† Sawa of Warsaw and All Poland
† Anastasios of Tirana, Durres and All Albania
† Rastislav of Presov, the Czech Lands and Slovakia

Delegation of the Ecumenical Patriarchate
† Leo of Karelia and All Finland
† Stephanos of Tallinn and All Estonia
† Elder Metropolitan John of Pergamon
† Elder Archbishop Demetrios of America
† Augustinos of Germany
† Irenaios of Crete
† Isaiah of Denver
† Alexios of Atlanta
† Iakovos of the Princes' Islands
† Joseph of Prokonnisos
† Meliton of Philadelphia
† Emmanuel of France
† Nikitas of the Dardanelles
† Nicholas of Detroit
† Gerasimos of San Francisco
† Amphilochios of Kisamos and Selinos
† Amvrosios of Korea
† Maximos of Selyvria
† Amphilochios of Adrianopolis
† Kallistos of Diokleia
† Antony of Hierapolis, Head of the Ukrainian Orthodox in the USA
† Job of Telmessos
† Jean of Charioupolis, Head of the Patriarchal Exarchate for Orthodox Parishes of the Russian Tradition in Western Europe
† Gregory of Nyssa, Head of the Carpatho-Russian Orthodox in the USA

Delegation of the Patriarchate of Alexandria
† Gabriel of Leontopolis
† Makarios of Nairobi
† Jonah of Kampala
† Seraphim of Zimbabwe and Angola
† Alexandros of Nigeria
† Theophylaktos of Tripoli

† Sergios of Good Hope
† Athanasios of Cyrene
† Alexios of Carthage
† Ieronymos of Mwanza
† George of Guinea
† Nicholas of Hermopolis
† Dimitrios of Irinopolis
† Damaskinos of Johannesburg and Pretoria
† Narkissos of Accra
† Emmanouel of Ptolemaidos
† Gregorios of Cameroon
† Nicodemos of Memphis
† Meletios of Katanga
† Panteleimon of Brazzaville and Gabon
† Innokentios of Burudi and Rwanda
† Chrysostomos of Mozambique
† Neofytos of Nyeri and Mount Kenya

Delegation of the Patriarchate of Jerusalem
† Benedict of Philadelphia
† Aristarchos of Constantine
† Theophylaktos of Jordan
† Nektarios of Anthidon
† Philomenos of Pella

Delegation of the Church of Serbia
† Jovan of Ohrid and Skopje
† Amfilohije of Montenegro and the Littoral
† Porfirije of Zagreb and Ljubljana
† Vasilije of Sirmium
† Lukijan of Budim
† Longin of Nova Gracanica
† Irinej of Backa
† Hrizostom of Zvornik and Tuzla
† Justin of Zica
† Pahomije of Vranje
† Jovan of Sumadija
† Ignatije of Branicovo
† Fotije of Dalmatia
† Athanasios of Bihac and Petrovac
† Joanikije of Niksic and Budimlje
† Grigorije of Zahumlje and Hercegovina
† Milutin of Valjevo
† Maksim in Western America
† Irinej in Australia and New Zealand
† David of Krusevac
† Jovan of Slavonija
† Andrej in Austria and Switzerland
† Sergije of Frankfurt and in Germany

† Ilarion of Timok
Delegation of the Church of Romania
† Teofan of Iasi, Moldova and Bucovina
† Laurentiu of Sibiu and Transylvania
† Andrei of Vad, Feleac, Cluj, Alba, Crisana and Maramures
† Irineu of Craiova and Oltenia
† Ioan of Timisoara and Banat
† Iosif in Western and Southern Europe
† Serafim in Germany and Central Europe
† Nifon of Targoviste
† Irineu of Alba Iulia
† Ioachim of Roman and Bacau
† Casian of Lower Danube
† Timotei of Arad
† Nicolae in America
† Sofronie of Oradea
† Nicodim of Strehia and Severin
† Visarion of Tulcea
† Petroniu of Salaj
† Siluan in Hungary
† Siluan in Italy
† Timotei in Spain and Portugal
† Macarie in Northern Europe
† Varlaam Ploiesteanul, Assistant Bishop to the Patriarch
† Emilian Lovisteanul, Assistant Bishop to the Archdiocese of Ramnic
† Ioan Casian of Vicina, Assistant Bishop to the Romanian Orthodox Archdiocese of the Americas

Delegation of the Church of Cyprus
† Georgios of Paphos
† Chrysostomos of Kition
† Chrysostomos of Kyrenia
† Athanasios of Limassol
† Neophytos of Morphou
† Vasileios of Constantia and Ammochostos
† Nikiphoros of Kykkos and Tillyria
† Isaia of Tamassos and Oreini
† Barnabas of Tremithousa and Lefkara
† Christophoros of Karpasion
† Nektarios of Arsinoe
† Nikolaos of Amathus
† Epiphanius of Ledra
† Leontios of Chytron
† Porphyrios of Neapolis
† Gregory of Mesaoria

Delegation of the Church of Greece
† Prokopios of Philippi, Neapolis and Thassos
† Chrysostomos of Peristerion
† Germanos of Eleia
† Alexandros of Mantinea and Kynouria
† Ignatios of Arta
† Damaskinos of Didymoteixon, Orestias and Soufli
† Alexios of Nikaia
† Hierotheos of Nafpaktos and Aghios Vlasios
† Eusebios of Samos and Ikaria
† Seraphim of Kastoria
† Ignatios of Demetrias and Almyros
† Nicodemos of Kassandreia
† Ephraim of Hydra, Spetses and Aegina
† Theologos of Serres and Nigrita
† Makarios of Sidirokastron
† Anthimos of Alexandroupolis
† Barnabas of Neapolis and Stavroupolis
† Chrysostomos of Melissa
† Athenagoras of Ilion, Acharnon and Petroupoli
† Ioannis of Lagkada, Litis and Rentinis
† Gabriel of New Ionia and Philadelphia
† Chrysostomos of Nikopolis and Preveza
† Theoklitos of Ierissos, Mount Athos and Ardameri

Delegation of the Church of Poland
† Simon of Lodz and Poznan
† Abel of Lublin and Chelm
† Jacob of Bialystok and Gdansk
† George of Siemiatycze
† Paisios of Gorlice

Delegation of the Church of Albania
† Joan of Koritsa
† Demetrios of Argyrokastron
† Nikolla of Apollonia and Fier
† Andon of Elbasan
† Nathaniel of Amantia
† Asti of Bylis

Delegation of the Church of the Czech lands and Slovakia
† Michal of Prague
† Isaiah of Sumperk
† Jeremy of Switzerland, Chief of the Panorthodox Secretariat of the Holy and Great Council

Opening Address by His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew at the Inaugural Session of the Holy and Great Council (June 20, 2016)

*Once, tongues were confused for daring to build a tower;
now, tongues are infused with the glory of divine knowledge.
There, God condemned the impious for their sin;
here, Christ enlightened the fishermen with the Spirit.
Then, discord was created for the sake of punishment;
today, concord is established for the salvation of our souls.*

(From the Vespers of Pentecost)

*Your Beatitudes, Your Eminences and
Your Graces, beloved brethren compris-
ing the Holy and Great Council of our
most holy Orthodox Church, and all
those present here at this inaugural ses-
sion, Your Excellency, dear Minister, and
dear Observers, brothers in Christ*

■ We offer praise and glory to the thrice-holy God in Trinity for deeming us worthy of gathering in one place during these holy days of Pentecost in order to complete a significant and sacred task, which touches on the very nature of the Church of Christ: "For the term 'church' is defined as a system and synod," according to the preacher with the golden mouth (John Chrysostom, Commentary on Psalm 149, 1).

Indeed, brethren, the synodal institution that we are today called to serve in its supreme form derives its origin from the depths of the mystery of the Church. It is not merely a matter of canonical tradition, which we have received and preserve, but of fundamental theological and doctrinal truth, without which there is no salvation. In confessing our faith in the holy Creed in the One, Holy, Catholic and Apostolic Church, at the same time we proclaim her synodality which incarnates in history all those characteristics of the mystery of the Church, that is to say, her unity, holiness, universality and apostolicity. Without synodality, the unity of the Church is severed, the sanctity of its members is reduced to mere individual morality and articulation about virtue, catholicity is sacrificed in favor of particular individual, collective, national and other secular interests or intentions, and the apostolic message falls prey to various heresies and ruses of human reason.

Therefore, it is not coincidental or insignificant that synodality has always permeated all the basic dimensions of Church life, from its local to its universal expression. Already, in his First Letter to the Corinthians (1 Cor. 11), St. Paul identifies the Church with "gathering in one place" in order to celebrate the Divine Eucharist. As the Body of Christ, the Church is at once "the communion of the Holy Spirit" (2 Cor. 13.13) and "the fullness of him who fulfills all in all" (Eph. 1.23). No one is saved alone but only as a member of the body of the Church, in organic unity and communion with others. It is on this basis that the synodality of the Church is founded. The Church is by nature "synodal" because it is the "Body of Christ" and the "communion of the Holy Spirit," which "constitutes the entire institution of the Church," as we chant on the great feast of Pentecost.

Profoundly conscious of this theological truth, the Church applied the synodal institution from the outset as a means of seeking and articulating the truth whenever doubt or uncertainty emerged and threatened its unity. Already during the times of the Apostles, the conflict that seriously jeopardized the unity of the early Church—namely, with regard to the manner of receiving Christians from among the gentiles into the body of the Church—was resolved by convening the Apostolic Council, about which Luke the Evangelist informs us in the Acts of the Apostles. It is noteworthy that the decisions of this Council were from the beginning considered as being divinely inspired, bearing the seal of the Holy Spirit: "For it seemed good to the Holy Spirit and to us" (Acts 15.28). This is why its decisions were deemed mandatory for all members of the Church, while those who refused to accept them, such as the Judaizing faction, remained outside the Church and ultimately surrendered to oblivion, evolving into various heretical groups.

Following the model of the Apostolic Council and motivated by a consciousness that it comprises the Body of Christ and communion of the Holy Spirit, the early Church exalted the synodal institution as the supreme and final arbiter of its life, not only in exceptional circumstances of dubiousness and disputation, but also as a means of administration on a permanent basis. Thus, the First Ecumenical Council instituted regular biannual councils (Canon 5) to settle differences among Church members, both bishops and other clergy. Moreover, a series of local councils determined the method of Church administration by formulating the Sacred Canons, which since that time also constitute the law of the Church. From that time, only synodal decisions—and not positions or opinions of individuals or any kind of groups—carry validity and authority for the members of the Church both on administrative as well as on doctrinal matters.

His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew participates in the opening session of the Holy and Great Council of the Orthodox Church at the Orthodox Academy of Crete.

Photo: John Mindal

The synodal institution became not only the supreme arbiter for the life and faith of the Church's members, but also the visible bond of communion between the local Churches on both the regional and global levels. The Metropolitan and Patriarchal system developed in the early Church was grounded on synodality, as this was defined by the 34th Apostolic Canon, according to which all bishops in every eparchy or broader geographical area must always make decisions in the presence of the "first" among them, regarding him as their "head," while he too must always decide and act in agreement with them. This golden rule of synodality has ever since also defined the understanding of primacy in our Orthodox Church, which it promotes as a model for all Christian churches and confessions.

Even so, the unity of the Church is not exhausted on the local or regional levels. The Church constitutes a single body in the entire world, united in the same faith and the same Divine Eucharist and sacramental life, which is why it also needs synodality on the global level. This need was expressed and is fulfilled by the Ecumenical Councils, which were indeed convened whenever there was a call to secure the unity of all the local Churches on a global level, as well on matters of faith, administration and pastoral concern. These Councils represented all of the Churches in the world and were accepted by all inasmuch as they constituted and constitute the supreme authority in the Church, thereby preserving its unity.

This global unity of the Church was unfortunately disturbed by the interruption in the eleventh century of Eucharistic communion originally between the Church of Rome and the Church of Constantinople and subsequently between the Church of Rome and all the other Patriarchates of the East. Indeed, beyond the other serious wounds wrought upon the body of the Church, this interruption resulted in a unilateral and independent practice of synodality in the West and in the East. Despite difficult historical circumstances experienced throughout the entire second millennium, our most holy Orthodox Church remained faithful to the application of synodality on both the local and regional levels, as well as more widely, whenever this was required. The Councils in defense of Hesychasm and in support of the theology of St. Gregory Palamas, which were held in Constantinople during the fourteenth century; the Councils of 1638, 1672, 1691, 1727, 1838, 1872, 1895 and so on, which were held in the same City; the Council of Jassy in 1642; and the encyclicals of the Orthodox Patriarchs of the East in 1716/1725 and 1848: all these bear witness to the fact that, despite external difficulties, the Orthodox Church never suspended its synodal activity even on a Pan-Orthodox level.

It is in this spirit, and in its canonical responsibility as guarantor of unity within the Orthodox Church, that the Ecumenical Patriarchate initiated and presided over all of the abovementioned councils, even endeavoring to convene a Pan-Orthodox Council at the beginning of the twentieth century by organizing the first Pre-Conciliar Conference on Mount Athos in 1930; however, once again the well-known historical circumstances rendered this impossible. This effort was revived by our venerable predecessor Ecumenical Patriarch Athenagoras following the conclusion of the Second World War, when the Pan-Orthodox Conferences of 1961, 1963 and 1964 in Rhodes decided to convoke the present Holy and Great Council that we are, with God's grace, inaugurating today. The long delay in realizing this Council, due once again, to a large extent, to historical circumstances which came to prevail in the meantime, rendered its convocation still more necessary and urgent.

For certain people, there remains a nagging question as to why the present Council is necessary and what it seeks to achieve, and at times, indeed, this question is prompted and cultivated by certain brothers of less than good will, to all of whom we reply with love:

a) As we observed earlier, synodality constitutes an expression and demonstration of the mystery of the Church itself. "Coming together in one place" comprises a characteristic of the Church's nature. Only insurmountable historical circumstances can justify the inactivity of the synodal institution on any level, including the global level. The Orthodox Church frequently encountered such circumstances in recent years and thus delayed the convocation of a Pan-Orthodox Council for a long time; nonetheless, no external circumstances can today justify such a postponement. Indeed, we would be accountable before God and history if we had further delayed the convocation of this Council.

continued on p.7

Opening Address by His All-Holiness...

continued from p.6

b) The convocation of the present Council was also mandated by reasons to settle internal matters of the Orthodox Church. These matters arose primarily as a result of the system of canonical structure within our Church, which comprises many Autocephalous Churches, each of which freely regulates its own affairs through its own decisions; this sometimes renders difficult the witness of the Church "with one mouth and one heart" to the contemporary world, creating confusion and conflict that blurs the image of its unity. The system of Autocephaly has its roots in the early Church, in the form of the five ancient Thrones—namely, of Rome, Constantinople, Alexandria, Antioch and Jerusalem—known as the Pentarchy, whose harmony comprised the supreme manifestation of Church unity that was expressed in the Councils. After the rupture of communion between the Throne of Elder Rome and the Thrones of the East, further Patriarchates and Autocephalous Churches came to be added in the Orthodox Church; the recognition of the status of these Churches was referred to a future Ecumenical Council until we finally reached the current canonical structure of our most holy Church.

While this structure is canonically and ecclesologically correct, the danger of its conversion into a kind of "federation of Churches," each of which promotes its own interests and ambitions—which themselves are not always of a strictly ecclesiastical nature—renders necessary the application of synodality. The atrophy of the synodal institution on a Pan-Orthodox level contributes to the development of a sentiment of self-sufficiency within the individual Churches and in turn leads them toward introspective and self-absorbed tendencies—namely, to a sense that "I have no need of you," which the Apostle Paul denounces in his First Letter to the Corinthians (1 Cor. 12.21). If the synodal system is generally mandatory in the life of the Church, the system of Autocephaly renders it still more obligatory for the protection and expression of its unity.

c) The need to convene this Council was also underscored by the fact that, in more recent years, new challenges have appeared that demand the articulation of a common direction and position among the individual Orthodox Churches. The phenomenon of the Orthodox Diaspora assumed unforeseen dimensions prior to the past and present centuries through the rapid migration of peoples, from Orthodox regions to Western countries, who require pastoral care. This led to the well-known, and not strictly canonical situation whereby more than one Bishop exists in one and the same city or region, proving a scandal to many people inside and outside the Orthodox Church. This issue cannot be resolved without a Pan-Orthodox synodal decision.

d) Another matter that emerged in the last century and persists today is the expansion of efforts toward the reconciliation of unity among Christians through the so-called "Ecumenical Movement." The Orthodox participation in this endeavour occurred on the basis of decisions reached either by individual Autocephalous Churches or else at Pan-Orthodox conferences. On account of the seriousness of this issue, it should also be examined by the Holy and Great Council in order—in an authentic manner—to formulate a uniform position of the Orthodox Church.

Yet other issues, too, which primarily emerged in recent years and require synodal decisions, mandated the convocation of this Council. These issues, on which there are disputes and disagreements among the individual Churches and which sometimes jeopardize their peace, pertain to the internal life and organization of our Church, including the manner of proclamation of autocephaly and autonomy for a particular Church. These matters, as well as some other matters of pastoral nature that require resolution in the light of contemporary challenges in the world, led those who decided to convene the Holy and Great Council to formulate its agenda, as this was transmitted to us and prepared by the appropriate Commissions and Pre-Conciliar Conferences.

Of course, we acknowledge that there are other problems that concern humanity today, related to everyday life—such as relations with other people and the natural environment, as well as with God Himself and the Church. The precipitous progress of science and technology, together with their related bioethical and spiritual challenges, the pressure of secularism and the undermining of traditional social values, military conflicts and wars as well as the atrocities that result from them for human beings everywhere. All these and other similar existential problems of contemporary humanity cannot be a matter of indifference to the Orthodox Church, which is called upon to articulate an evangelical response to these problems. The present Holy and Great Council will touch upon these issues in its Message to the world at the conclusion of its deliberations. Its principal task, however, is limited to the aforementioned agenda, which concerns the internal affairs of the Church, and this is so because, before the Church addresses her word to the world and grapples with its problems, she requires to put her house in order, so that her word may prove trustworthy and will proceed from a Church united in everything. After all, we should not forget that our intention is for this Council, with God's grace, to be followed by other such Councils, whose purpose will be to explore the abovementioned and other crucial problems.

The significance and consequence of this Council lies primarily in the very fact of its realization, by God's grace, after so many centuries when this proved impossible. This alone would suffice for its integration within the great events of the history of the Church.

Bearing all this in mind, the present Holy and Great Council of our most holy Orthodox Church is today called to commence its work. And our work is extremely serious and at the same time extremely strenuous. This is why it was carefully prepared over a long series of years, with great consideration and hard work, which is why we deem it our duty to express the gratitude, appreciation and recognition of the Church to all those who labored for and contributed to the successful completion of this work, both to those who have already departed in the

Lord, whose memory we prayed for during the Divine Liturgy this past Saturday, the Saturday of Souls—celebrated by His Beatitude the Patriarch of Alexandria, whom we thank—and to those living, most of whom are among us at this time, each of whom we fraternally embrace with much love and esteem.

The fruit of this long and laborious preparation is found in the Documents that were formulated, endorsed and signed after extensive discussion in order to be referred to this sacred body for final approval as decisions of the Holy and Great Council. We would like to remind and underline that these Documents have already been unanimously adopted by the fully authorized representatives of all Orthodox Churches in order to avoid recriminations and abrasiveness during the deliberations of the Council as well as to facilitate its completion within the agreed time limits.

Naturally, we are aware that these Documents do not include the preferred positions and opinions of all of us, which is why it is understandable that they cannot fully satisfy everyone. Let us not forget that these Documents were composed by representatives of all fourteen Churches, each of which was required to be in complete agreement with their content. Accordingly, each one of us is once again called upon to show understanding and respect to the inability of any of the other members of the Council to accept the proposed revisions, and not to insist on their acceptance by all, thereby threatening the unity of the Church.

Let us, then, proceed with our work on the basis of Documents unanimously approved by our Churches, which each Church has already endorsed. Of course, this is in no way binding for the present Council, which may revise these Documents on the basis of justified proposals on the part of any individual Church member.

Nevertheless—and we emphasize this specifically—any revision on the already unanimously approved Documents will be valid only if accepted by all of the Autocephalous Orthodox Churches in attendance. This is imposed by the principle of consensus, which all of us have adopted. Should a revision proposed by one or more members of this sacred Body clash with non-acceptance by one or more Churches, then this proposal is rejected and the Document is preserved in its originally adopted formulation, as approved and signed by all members of the Body. Since we adopted the principle of consensus with regard to decisions taken by the Council, we simultaneously also adopted the approval of any proposed changes only if all the sister Churches are in agreement with these changes.

We considered it our obligation to remind you of these points, although we are certain that they are familiar to all of you, in order to avoid any misunderstanding during the deliberations of the Council. The overall procedure for the sessions of this sacred Body is determined by the Working Procedure approved by our Churches, and we entreat all of you to study it carefully in order that we may apply it faithfully during our deliberations. As Chairman, we will ensure that it is implemented faithfully by all the members of the sacred Body.

And now, beloved brothers in Christ, let us be attentive to the Paraclete, so that we may listen to "what the Spirit is saying to the Churches" (Rev. 2.7) during this assembly of ours "in one place."

The most holy Church, of whom, by the grace of God, we are members, is the One, Holy, Catholic and Apostolic Church that we confess in the Symbol of faith as the only ark of salvation. This Church is the Body of Christ revealed especially "in the breaking of bread" (cf. Acts 2.42), namely in the Sacrament of Holy Eucharist, as affirmed by St. Nicholas Cabasilas, who writes so eloquently: "If one could discern the Church of Christ ... one would see nothing other than the Lord's body alone." And he concludes that "the church is symbolized in the sacraments (namely, in the Eucharist; for the sacraments are the body and blood of Christ)" (On the Divine Liturgy 38, PG 150.452D). For this reason, then, above and beyond all else, the Paraclete calls us to preserve our unity in the communion of the Sacraments like the apple of our eye, avoiding everything that could create schism in the Church. For, as St. John Chrysostom writes: "Nothing so infuriates God as division in the Church ... Not even the blood of martyrdom can erase this sin." (Commentary on Ephesians 11, PG 62.85) By opening and closing its work with the celebration of the great Sacrament of the Eucharist, this Council declares that its foremost objective is the affirmation of our unity "in the Sacraments" as well as its preservation and protection at all cost.

Nonetheless, the unity of our Church also lies in our common faith "once and for all delivered to the saints" (Jude 3). It is this faith that we confess in the holy Creed—both at our Baptism and during the Holy Eucharist, as well as at the ordination of a bishop—in that we bishops constitute its guardians. For the Orthodox Church, this faith rests on Holy Scripture, as this was understood, interpreted and articulated by the god-bearing Fathers of the Church, especially when assembled in ecumenical councils, establishing it as an inviolable condition of unity in the Sacraments.

continued on p.8

Opening Address by His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew at the Inaugural Session of the Holy and Great Council (June 20, 2016).

Opening Address by His All-Holiness...

continued from p.7

Expressed and articulated in this way, our faith is interpreted and proclaimed infallibly only in synodal manner by the Church. Unfortunately, however, there is in our time, the widespread phenomenon of certain groups or individuals who lay claim to infallibility for themselves in the interpretation of the Fathers and of the Orthodox faith and proclaim all those who disagree with them as "heretics," arousing the faithful sometimes even against their canonical shepherds. In this context, which could prove extremely dangerous for the unity of the Church, people tend to forget that the boundaries between heresy and Orthodoxy are defined synodally, and only synodally, whether it is a matter pertaining to old or more recent teachings. No individual or institution except the sacred Councils is able to pronounce views or positions as "heretical," thus claiming for himself infallibility. In the same way, we condemn the characterization of the present Council by some as an alleged "Robber's Council," even before it has gathered and taken its decisions in the Holy Spirit.

The unity of the Church in the Holy Eucharist and Orthodox faith, which this Council wishes to affirm and advance, is inseparably linked to yet another dimension: namely, the canonical dimension. No Holy Eucharist is valid and a bearer of Divine Grace and salvation unless performed in the name of the canonical bishop and by canonically ordained clergy. And no confession of faith—however orthodox it may be—is acceptable to God and has any value, if it "creates a schism" in the Church: For, according to St. John Chrysostom, "creating schism in the Church is not a lesser evil than falling into heresy" (Commentary on Ephesians 12 PG 62.87). This is why the holy Second Ecumenical Council also classifies in the same category as heretics "those who pretend to confess a sound faith, but who create schism and factions outside the canonical bishops" (Canon 6).

Thus, there is a threefold unity demanded of us by the Paraclete at this Council: unity in the Sacraments, in the faith and in the canonical structure of the Church. These three dimensions are mutually inherent in one another and none of them can exist without the others. Love, which is "the bond of perfection", pervades all three and holds them together, along with the peace to which we have been called "in one body" (Col. 3.15). "Forbearing one another in love" (Eph. 4.2), "eager to maintain the unity of the Spirit in the bond of peace" (Eph. 4.3), we are called to preserve, edify and declare—through this Council as well—the unity in Christ which the Paraclete has granted us to the glory of God the Father.

Moreover, obliged as we are to care for the unity of our Church, it is also our duty to remember that on the holy and great day of Pentecost, when "Christ distributed the tongues of fire, He called all to unity" (Kontakion on the Feast of Pentecost). It would be a grave mistake if, in our concern for our internal unity in the Orthodox Church, we manifested indifference to the fact that many of those who confess their faith in Christ, even if not correctly and soundly, are not in full communion with us, yet seek in every way the truth and unity with us, and are ready to discuss with us with sincerity and love about the matters that divide us. The Orthodox Church has always been and continues to be prepared for every effort toward unity among those believing in Christ, without in any way adulterating the faith received from her Fathers. This is why our Council incorporated in its agenda the topic of our relations with Christians outside the Orthodox Church, and welcomes with great love and esteem their presence among us as invited observers during the official commencement of our deliberations.

The voice of the Paraclete calls all to unity and calls us to turn our attention and widen our heart toward all people, lovingly embracing the vital problems that concern them, preaching the good news of peace and love to those near and afar. The Church does not exist for itself but for the entire world and its salvation, having as its head Christ "the firstborn of all creation," in whom and through whom God pleased to "reconcile to Himself all things, making peace by the blood of His Cross, whether on earth or in heaven" (cf. Col. 1.16, 20). By the same token, the Council is not convened for itself; "it convenes for all God's people, for the whole world" (A. Papaderos).

Thus, the meeting of the Church in Council makes it by extension also a missionary meeting, that is, one turning outwards and going forth "unto all nations" (cf. Matt. 28.19) in order to transmit the love of Christ to every person, sharing in the vicissitudes of history, as "a sign for the nations" (Is. 11.12) of the coming Kingdom of God, not conforming to this age (cf. Rom. 12.2), but also not refusing to assume on its shoulders the various crosses born by all people, and proclaiming the Resurrection. Working in Council, "the doors being shut" (John 20.19), and awaiting the arrival of Jesus in our midst to impart to us His peace and the Holy Spirit, let us always bear in mind that the surrounding walls of this room are transparent and the world, too, expects to hear from our mouths "what the Spirit is saying to the Churches" (Rev. 2.7). Our decisions must transmit to all a loud and clear message that our Church, though scattered throughout the entire world, remains inseparably unified, calling all to unity through the Paraclete.

Eminent and beloved brothers in the Lord,

We are celebrating Pentecost, the descent of the Spirit, the moment of promise and completion of hope. What an immense mystery, both great and venerable!" (Gregory the Theologian, Homily 41 On Pentecost 5 PG 36.436B).

Indeed, the mystery of Pentecost is great and venerable for many reasons, but also for the reason that St. John Chrysostom underlines particularly:

For since the disciples had heard the voice of their Master, saying: "Go and make disciples of all nations"...the Holy Spirit comes in the form of tongues, distributing to each the branches of the universal teaching and through each tongue bestowed, making known to each, as if inscribing it in a book, the entrusted authority and teaching... for just as in the past, tongues had divided the world and raised poor understanding into division, so now, tongues united the world and gathered together what had been separated into harmony. (Commentary on

Pentecost 2 PG 50.467).

Great is the mystery of Pentecost, but so too is that of the Church of Christ! Its unity does not level the diversity and particularity of cultures: each hears the word of God "in his own native language" (Acts 2.7). This is why the Church, though one throughout the world, is simultaneously comprised of many Churches, respecting the linguistic and other particularities of the local peoples and on many occasions even contributing to the cultivation and formation of those particularities.

Through the diversity of languages and local cultures, the Church throughout the world "is divided" into branches, as St. John Chrysostom writes, accurately describing the canonical structure of the Church. The term "branch" was also received and adopted by our own Church in its canonical terminology, insisting on the principle of the precise boundaries of each "branch."

However, while the branches are many, the world is one. The diversity of tongues and cultures, which once caused division among people, continues to threaten their concord. As a model of unity, the Church must constantly be careful that "difference" does not lead to "division," to adopt the phraseology of St. Maximus the Confessor (cf. Epistle 12 PG 91.469), while unity does not lead to the obliteration of difference.

Herein precisely lies the meaning and importance of the institution that we are today called upon to serve, as we assemble at this Council. Each Church and each of us are called to propose, but not to impose, our opinions. We are called not only to speak, but also to listen. We are called to build up the unity of the Church of Christ.

Before this task—advancing with the fear of God, with faith and with love—with an understanding of the responsibility before us and of our own human frailty, we turn, together with the Melodist, to our Lord God and beseech Him:

Come to us, come, Thou who art everywhere;
just as Thou art always with Thy Apostles,
and also with those who love Thee.
Unite Thyself, compassionate God,
that assembled as we are, we may praise
and glorify Thy all-holy Spirit. Amen!

(Romanos, Matins, Sunday of Pentecost)

We express our sorrow—and, we are certain, that this sentiment is shared by the whole of this sacred body—at the absence from among us of the sister Churches of Antioch, Russia, Bulgaria and Georgia, who informed us at the last moment, even though most of them had already communicated to us their participation and, indeed, even the list of names for their delegations.

And hence, their decision at the twelfth hour not to attend truly came as an unpleasant surprise to us, all the more so since these Churches had participated in all the stages of preparation for the Holy and Great Council up until the Sacred Synaxis of the Primates last January and hence they had every opportunity to raise the issues that they are now invoking as a justification for their absence before agreeing with us and adjoining their signatures to the convocation of the Holy and Great Council. We have great difficulty in understanding this unprecedented behavior and we leave it to the judgment of the other Sister Churches and to history.

Unfortunately, dear brethren, we do not always consider the consequences of our decisions and actions for the unity of the Church and that in wounding our unity we wound ourselves. None of us and none of our Churches is able to exist in isolation from the other Sister Churches. We Orthodox Christians are not and must not behave as a confederation of Churches. We are one Church, one body and we must solve any differences between us only in Council. This we received from the sacred tradition of our Fathers and this we have an obligation to preserve. Every strike against the Council strikes at the very hypostasis of our Church and strikes even those who are striking. It is hard to "to kick against the goads" (Acts 26.14). Especially when absence from the Council occurs after its convocation has already been agreed upon and signed by all of us, then our integrity and seriousness is placed in question to the detriment of the whole image of our holy Church towards those within and those outside her.

As has often occurred during the centuries-long history of the Church, the involuntary or voluntary absence of certain Churches from the Councils that were convoked, both local and Ecumenical, in no way impeded their taking place and, hence, the present Council, having been convoked by us with the agreement of all the most Holy Orthodox Churches, must, despite the absence of certain Churches, proceed in its work just as was decided in a pan-Orthodox manner. May the All-Holy Spirit be our guide and helper.

The Primates of the Local Orthodox Churches and their delegations participate in the opening session of the Holy and Great Council of the Orthodox Church at the Orthodox Academy of Crete.
PHOTO: © GOA/DIMITRIOS PANAGOS

■ Керівництво країни у середу (24 серпня) зранку взяли участь у "Молитві за Україну" в Софійському соборі, вшанувало пам'ять Тараса Шевченка, Михайла Грушевського та героїв Небесної сотні. Як повідомляє прес-служба президента, у Софійському соборі предстоятелі церков і керівники релігійних організацій помолилися за Українську державу, за мир та процвітання, за Божий захист і благословення для українських захисників.

Молитви виголосили митрополит Української православної церкви в США, представник Вселенського Патріарха Антоній, предстоятель Української православної церкви Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, верховний архієпископ Києво-Галицький Української греко-католицької церкви Святослав Шевчук, предстоятель Української православної церкви, митрополит Київський і всієї України Онуфрій, предстоятель Української автокефальної православної церкви, митрополит Київський і всієї України Макарій, голова Всеукраїнського союзу об'єднань євангельських християн-баптистів Валерій Антонюк, муфтії Духовного управління мусульман України Тамім Ахмед та головний рабин Києва та України Яків Дов Блайх.

У молитві взяли участь президент Петро Порошенко з дружиною, голова Верховної Ради Андрій Парубій, перший віце-прем'єр—міністр економічного розвитку і торгівлі Степан Кубів, міністр закор-

донних справ Павло Клімкін, секретар РНБО Олександр Турчинов та мер Києва Віталій Кличко. Після цього керівництво країни поклали квіти до підніжжя пам'ятників Тарасу Шевченку та Михайлу Грушевському.

Також високопосадовці вшанували пам'ять героїв Небесної сотні, встановивши лампадки до пам'ятного Хреста на місці їх загибелі.

Учасники церемонії вшанували пам'ять героїв хвилиною мовчання.

При цьому прес-служба президента не повідомляє про участь у жодному з заходів прем'єр-міністра Володимира Гройсмана, який напередодні повідомив про перенесену операцію.

На Майдані Незалежності проходив Марш Незалежності за участю глави держави. Військовий парад приймав глава Міноборони Степан Полторак.

За час збройної агресії Росії загинули 2504 українських військових.

Про це заявив президент Петро Порошенко у ході виступу на Майдані з нагоди Дня Незалежності 24 серпня.

"Ворогу України не вдалося реалізувати жодної стратегічної задачі та поставити Україну на коліна. За це свої життя віддали 2504 українських воїнів",—зазначив Порошенко.

За словами президента, на фронт через військомати пройшли майже 300 тис. осіб.

"Якби ми рухалися за інерцією минулого року, зараз мала б завершуватися 9 черга мобілізації, але ми

Українська Православна Церква в Канаді щиро вітає весь український народ в Україні і по всьому світу суцільний з нагоди 25-ої річниці Незалежності України. Також у своїх молитвах ми з Вами у ці тривожні дні і просимо Господа дарувати мир і злагоду Україні.

Нехай Милосердний і Всесильний Господь благословить усіх нас Його ласками і щедротами на многії і благії літа!

сама себе захищати, але потребує подальшої підтримки. Адже наш ворог—країна, військовий бюджет якої в десятки разів перевищує український. Але українці серйозно готові і далі боротися за свою незалежність. Головною нашою гарантією—це ЗСУ. І це куди серйозніше за Будапештський меморандум",—додав він.

"Агресору краще згадати пораду російського поета Володимира Ма-

кож на Майдані присутні ветерани АТО та бійці ЗСУ.

Як відомо, участь у військовому параді у Києві брали 4 тис. військових, задіяно близько 200 одиниць військової техніки. Для проходження громадян до місця проведення параду встановлено металеві рамки, правопорядок забезпечувало 5000 правоохоронців.

—Українська правда

Боже Великий

**Боже Великий, Єдиний, нашу Вкраїну храни,
волі і світу промінням Ти її осіни.**

**Світом науки і знання, всіх нас просвіти,
в чистій любові до Краю, Ти нас, Боже, зрости.
Молимося, Боже Єдиний, нашу Вкраїну храни:
всі Свої ласки й щедроти Ти на люд наш зверни.
Дай йому волю, дай йому долю, дай доброго світа.
Щастя дай, Боже, народу, і многії - многії літа!**

APPEAL
Of the Parliament of Ukraine
to His All-Holiness Bartholomew Archbishop of Constantinople
and New Rome, Ecumenical Patriarch Regarding the Bestowal of Autocephaly
upon the Orthodox Church in Ukraine

*To His All-Holiness Bartholomew Archbishop of Constantinople
and New Rome Ecumenical Patriarch*

Your All-Holiness!

We are compelled to appeal to You, the Leader of the Holy Church of Constantinople and Ecumenical Patriarch, by the exceptional circumstances which have arisen in the life of Ukraine. It has already been two years that Ukraine is suffering due to the armed aggression of the Russian Federation, which has been recognized as the "aggressor state" by the decision of the Parliament of Ukraine on January 27th, 2015, and the resolution of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe no. 2067 "Individuals who have disappeared during the conflict in Ukraine" from June 25th, 2015. In contravention of all norms of international law Crimea was "annexed". The artificially instigated war supported by the Russian Federation continues today in the Donbass. In the conditions which have arisen the people of Ukraine can no longer accept the idea of church unity with His Beatitude Kyril, the Patriarch of Moscow, who not only has not spoken out in defense of the Orthodox Christians of Ukraine who are suffering from Russian aggression, but has even become one of the leading ideologues of the "Russian World", and therefore, one of the architects of the contemporary hybrid war of Russia against Ukraine.

On July 26th, 2008, during Your visit to our country on the occasion of the 1020th anniversary of the baptism of Kyivan Rus', Your All-Holiness, in Your Address to the Ukrainian Nation on St. Sophia Square, clearly outlined several questions, which have singular meaning for a solution to the church problem in Ukraine: the exceptional accountability for and obligatory task of adhering to canonical order; the rights of the Mother-Church of Constantinople as historically upheld in regards to the Orthodox Church of Ukraine; and also the attitude towards the act of 1686, or, as Your All-Holiness expressed it, "the annexation (of the Ukrainian Church) to the Russian state".

Another message, very important for the Ukrainian nation, was contained in this historic speech. Remarking upon the reaction of the Ecumenical Patriarchate to the wish for autocephaly on the part of the governments of the newly-formed countries of the Balkan peninsula, Your All-Holiness noted that, being guided by the interests of the national integrity of these peoples, and even going against the interests of its own jurisdiction, Constantinople blessed the formation of four autocephalous Churches: of Greece (1850), Serbia (1831), Bulgaria (1945) and Albania (1937). Other words of Your All-Holiness, words full of pastoral responsibility which were pronounced by Your All-Holiness on St. Sophia Square regarding the sad situation of church division in Ukraine, have remained in the hearts of our people: "The Mother-Church not only has the right, but also the obligation, to support within the limits of the fixed Orthodox tradition any constructive and worthwhile proposition which would, as quickly as possible, eliminate dangerous divisions within the body of the church, 'in order that evil would not increase' for the Holy Church in Ukraine and for the Church in general".

Recalling these words, and honouring Constantinople as the First Throne within the Orthodox Church, we appeal to Your All-Holiness with the request to immediately utilize Your canonical authority for the overcoming of the church

division which exists in our country and the normalization of the canonical status of the Ukrainian Church in the spirit of Your historical Address to the Ukrainian Nation of July 26th, 2008, and also the canonical acts of the Ecumenical Patriarchate in the normalization of church life in the Orthodox Churches of Estonia (1996), Bulgaria (1998) and the Czech Republic and Slovakia (2014).

During the 20th century a struggle took place for the "local", autocephalous status of the ancient Kyivan Metropolia which for seven centuries had remained under the omophorion of the Ecumenical Patriarchate, and, in 1686, as a result of a gross violation of the canons, was united to the Moscow Patriarchate. The historical current of this struggle, which has continued over such a long period of time, as well as the dynamic growth in our country of the structures of the Ukrainian Orthodox Church—Kyivan Patriarchate, clearly witness to the fact that Moscow's expectation of keeping Ukraine in the orbit of the Russian Orthodox Church is vain. Today's Moscow Patriarchate is too tightly bound to the leading political regime of Russia to be acceptable to Ukrainian society as a Church, and not the "ministry of ideology" of the Russian Federation. Today the trust towards this church structure in our country is minimal. And all her unassisted efforts to overcome the obvious Ukrainian canonical crisis, ignoring the Ecumenical Patriarchate and world Orthodoxy, are absolutely hopeless. This was obvious 16 years ago, when Your All-Holiness wrote about this in Your appeal to the then Metropolitan of Kyiv and All Ukraine, Metropolitan Vladimir (from August 2nd, 2000). And this has become absolutely clear today, where in contemporary Ukraine the Moscow Patriarchate is, sadly, regarded by many of the citizens of our country as a moral participant in the Russian aggression and hybrid war against Ukraine.

After the events of 2014 Ukraine will never again be a political or ecclesiastical colony of Russia. As the state of the Orthodox Church in Ukraine shows, she has long possessed all the necessary criteria making her ready for the status of a Local, Autocephalous Church:

- Contemporary Ukraine is an independent country, the sovereignty of which is recognized by the entire world;
  - The Ukrainian people have their own, original culture, which nourishes its identity;
  - Finally, quantitative and qualitative indexes of the life of the Orthodox Church in Ukraine witness to the fact that this Church has not only achieved everything necessary for autocephalous status, but would be the largest Orthodox Church in the world, if it were possible to overcome the division.
- As the experience of the proclamation of autocephaly in the 20th century by the Moscow Patriarchate (USA in 1970 and Czechoslovakia in 1951), as well as the experience of the regularization of the canonical status of a string of newly-formed Local Orthodox Churches, canonical (i.e., active and lawful) autocephaly may be granted to the Orthodox Church in Ukraine only by the Ecumenical Patriarchate, who exclusively possesses for this purpose the necessary canonical authority. Bearing this in mind, and also clearly understanding that only autocephalous status can become the foundation for overcoming the existing church division in our country, we beseech You as Ecumenical Patriarch, the Primate of the Holy Church of Constantinople, which was and remains the Mother Church for the Kyivan Metropolia, and as well the President of the All-Orthodox Council which will soon take place, in the interest of strengthening Orthodoxy in our country to employ all existing canonical authority and:
- To declare null and void the act of 1686 as having been approved due to a violation of the holy canons of the Orthodox Church;
  - To take an active role in overcoming the consequences of the church division by way of calling, under the aegis of the Ecumenical Patriarchate, an All-Ukrainian Unification Sobor (Council), which would decide all contentious questions and unite Ukrainian Orthodoxy;
  - For the good of the Orthodox Church in Ukraine and the integrity of the Ukrainian people grant a Tomos of Autocephaly for the Orthodox Church in Ukraine, on the basis of which she might take her rightful place in the family of the Local Orthodox Churches.

With great solicitude for the fate of the First Throne in the Orthodox world, and for our ancient Kyivan Church, we sincerely hope that, thanks to the participation of Your All-Holiness in the regularization of the church crisis and the formation of one, local Church in our country, completely unique relations between Kyiv and Constantinople will be formed, which will contribute to the overcoming of many negative tendencies in the life of contemporary Orthodoxy.

Members of the Parliament of Ukraine:

A. B. Parubiy	S. V. Vysockyj	A. M. Levus
M. L. Kniazhyckyj	M. V. Matios	V. Ye. Yelenskyj

Молитва в дні неспокою та нашествия ворогів на державу

■ Господи Боже сил, Боже спасіння нашого. Ти Єдиний твориш чудеса. Поглянь в милості і щедротах на смирення рабів Твоїх і чоловіколюбно вислухай і помилуй нас: бо вороги наші зібралися на нас, щоб погубити нас і знищити державу нашу та святині наші. Допоможи нам Боже, Спасителю наш, і визволи нас, заради слави імені Твого, і нехай до нас будуть додані слова, сказані Мойсеєм: будьте сміливими, стійте і побачите спасіння від Господа, бо Господь переможе за нас.

Так, Господи Боже, Спасителю наш, не пом'яни беззаконь і неправд людей Твоїх і не відвертайся від нас гнівом Своїм, але в милості і щедротах Твоїх відвідай смиренних рабів Твоїх, що до Твоєї милості припадають: повстань на допомогу нам і подай війнству нашому з Ім'ям Твоїм перемогти. Погуби наміри і несправедні насмілення тих, хто йде на нас війною.

Молимося до Тебе, Владико миру і спокою нашого, щоб як щезає дим, так нехай щезнуть вороги наші, і як прах розсипається від лиця вітру, так нехай розвіються їхні злі думки знищити державу нашу Українську. Господи, втихомир тих, хто противиться заповідям та постановам Твоїм. Поверни їм пам'ять Твоєї заповіді: Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться. А для тих, хто противиться цій Твоїй заповіді, пошли гнів, скорботу і ангелів лютих, які вселять в них страх і пам'ять про те, що і вони себе християнами називають.

Нехай же Господи буде воля Твоя над нами і, якщо Твоє Провидіння буде таким, щоб покласти воїнам нашим у битві за Віру і Україну душі свої, то і їм прости гріхи їхні, і в день праведного Твого Суду подай вінці нетління. Але віримо і молимося Тобі Великодаровитий, Господи, що ти захистиш, втихомириш і напоумиш та до спокою приведеш всіх.

Бо Ти еси захист і перемога, і спасіння, для тих хто надіється на Тебе і Тобі славу возсилаємо Отцю, і Сину, і Святому Духу, нині і повсякчас, і навіки віків. Амінь!

Сяюча краса Святих The Radiant Beauty of the Saints

Святителя Петра, Митрополита Київського, всієї Русі чудотворця

"Радуйся, земле, що раніше була неплодною..." (Тропар Святителю)

В ересня 6-го дня за григоріанським календарем (це 24-го серпня за юліанським календарем) ми святкуємо Празник Перенесення Мощів Св. Петра, митрополита Київського і всієї Русі. Саме в цей день відбулося останнє перенесення його Мощі до ново-відбудованого Собору Успення Пресвятої Богородиці в Москві в 1479 р.

Св. Петро народився в Україні на Волині побожним батькам Федору й Євпраксії. Його мати була особливо відкрита до Слова Божого, бо ж його Життє оповідає, що Господь об'явив їй, про благословення, яке прийде в світ по через її сина, ще перед його народженням.

Батьки, буває, сумують і стараються зупинити вступ їхніх дітей у покликання чернече. Батьки Петруся згодилися на те, що він покинув батьківський дім і вступив у монастир у ранньому віці 12 літ. Юнак посвятився вивченню Св. Писання та писанню ікон, яких даром давав своїм братам-ченцям та відвідувачам монастиря.

Після довгого часу монашого послуху Монах Петро дістав благословення залишити монастир, щоб подвизатися на самоті. Він поселився на березі річки Рата, що є притокою ріки Бут. З цієї причини часами зветься він Св. Петро Ратенський. Як часто буває, до нього прилучилися інші чоловіки, що шукали спасіння в чернечому покликанні. Повстав монас-

тир присвячений Христу Спасителю і Петро став його ігуменом. А навколо монастиря повстало село на обох берегах річки. Зветься воно Спаське в честь монастиря. До нині на 700 літ пізніше Петра далі пам'ятають у селі. Одна з ділянок зветься "Петровий кут" і є гай, що зветься "Петровий ліс" а також "Петрова долина".

Митрополит Київський Максим, грек, провідав монастир і Св. Петро дав йому ікону, яку він написав у честь Богородиці (тут її і подаємо). Св. Максим молився перед цією іконою все своє життя. По упокоєнню Максима в р. 1305, Князь Юрій Галицький послав Ігумена Петра в Константинополь з проханням, щоб його призначили бути Митрополитом Київським і всієї Русі. Патріарх Афанасій уволив це прохання по мимо того, що був конкурент—Ігумен Геронтій, посланий Князем Михайлом Тверським з тим же проханням. Кажуть, що Мати Божа появилася Геронтію під час бурі на Чорному Морі і сказала йому, що це Петро, що написав ікону, яку ніс з собою Геронтій від Митрополита Максима, що має стати наступником покійного Митрополита.

Св. Петро був дуже енергійним та відважним у сповнення свого служіння. Він поїхав до Орди до Хана Узбека, і отримав ярлик запевняючи права православному духовенству. Та не міг він довго зупинитися в Києві, яке лежало ще в руїнах після на-

вали монгольської в 1240 р. Подібно як зробив його попередник, Максим, Петро проводив своє Архипастирське служіння з місія Володимира на річці Клязмі. Він і роз'їжджав по своїй широкій пастирській околиці, закликаючи духовенство й вірних старанно й реально проводити своє життя в Христі.

У 1325 р. на прохання Князя Івана Даниловича прозваного "Калита", він переніс свій центр до Москви, однак завжди зберігаючи титул "Митрополит Київський і всієї Русі". Жив він там дуже коротко. Поблагословив початок будови Успенського Собору і упокоївся в Бозі 21-го грудня (це 3-го січня на григоріанському календарі), 1326р.

Переселення Митрополита Петра до Москви принесло великий зріст авторитету цього міста, мало відомого до того часу, і воно згодом стало першим містом в Росії. Це також призвело до проголошення незалежності (автокефалії) Російської Церкви від Києва в р. 1448, що визнала Матірню Церкву, Патріархію Константинопольську, аж в р. 1589. До р. 1448 Митрополити, що жили в Москві далі тримали титул "Митрополит Київський і всієї Русі".

Цього церковного діяча, українця, високо шанують в Росії до нині. Уважають його Покровителем Москви. Найновіший Патріарх Московський Кирило (Гундяєв) прийняв жезло Митрополита Петра в часі

своєї інтронізації з рук бувшого Митрополита Київського (Московського Патріархату) бл. п. Володимира (Сабодана).

Св. Петра, Митрополита Київського і всієї Русі, далі шанує і Церква Українська. Його поминаємо на кожній Проскомідії (тихий підготовчий частині Св. Літургії), та в кожній Літії (особливий чин благословення хліба, вина, елею та пшениці у навчір'я великих Свят).

Нехай його заступничі Молитви прискорять довгоочікувані братні відношення поміж двома народами, яким він служив, українцям та росіянам, які визначалися бдісною єдністю в різноманітності, в якій кожен з партнерів шанує другого, як окремого та достойного в вартості та гідності. Амінь.

—митр. прот. д-р Ігор Куташи

St. Peter, Metropolitan of Kyiv and all Rus'

"Make glad, o Land that before was barren ..." (Troparion)

On September 6 on the Gregorian calendar (which is August 24 on the Julian Calendar) we celebrate the Feast of the Translation of the Relics of St. Peter, Metropolitan of Kyiv and all Rus'. It was on this day that the final transfer of his Relics to the newly-rebuilt Cathedral of the Dormition of the Theotokos in Moscow took place in 1479.

St. Peter was born in Ukraine in the province of Volyn' to pious parents, Theodore and Eupraxia. His mother was particularly open to the word of Lord, as his Vita relates that the Lord revealed the blessedness that was to come into the world through her son even before he was born.

Parents sometimes mourn and seek to prevent the entry of their children into the monastic vocation. Peter's saw him leave the home and enter the monastery at the early age of twelve. The lad devoted himself to the study of the Scriptures and to the writing of icons, which were given as gifts to his fellow-monks and visitors to the monastery.

After a long period of monastic obedience Monk Peter was given the blessing to leave the monastery for solitary ascetic endeavours. He settled on the banks of the Rata River, which is a tributary of the Buh River. As often happens, Peter was joined by other men seeking salvation in the monastic vocation. A monastery dedicated to Christ the Saviour arose and Peter was

its Abbot. A village arose around the monastery. It is called *Spas'ke* (meaning "Saviour's") in honour of the monastery. To this day, 700 years later, St. Peter is remembered in the village. A section of it is called "Peter's corner" ("*Petrovyy kut*"), and there is a wood called "Peter's forest" ("*Petrovyy lis*") as well as a "Peter's Valley" ("*Petrova dolyna*").

The Kyivan Metropolitan St. Maximus, a Greek, visited the monastery and St. Peter gave him an icon he had written of the Mother of God (reproduced here). St. Maximus prayed before this icon all his life. After Maximus reposed in the Lord in 1305, Knyaz' Yuriy of Halych sent Abbot Peter to Constantinople with the request that he be named Metropolitan of Kyiv and all Rus'. Patriarch Athanasius granted this request, although there was another contender, the Abbot Gerontius, sent by Knyaz' Michael of Tver' with the same request. It is said that the Mother of God appeared to Gerontius during a storm on the Black Sea saying that it would be Peter, who had written the icon Gerontius bore from Metropolitan Maximus, who would be chosen to succeed the Metropolitan.

St. Peter was exceedingly energetic and bold in fulfilling his ministry. He went to Khan Uzbek of the Horde and received documents guaranteeing the rights of the Orthodox clergy. He could not, however, remain long in Kyiv which was still in ruins after being sa-

cked by the Mongols in 1240. As his predecessor, Maximus, had done, he took up his Archpastoral ministry from the city of Vladimir on the Kliaz'ma River. He visited his vast pastoral domain, exhorting the clergy and the faithful to be diligent and authentic in their life in Christ.

In 1325, at the invitation of Knyaz' Ivan Danylovych, surnamed Kalyta, he moved his center of operations to Moscow, always retaining the title "Metropolitan of Kyiv and all Rus'". He lived there only a short while. He blessed the building of the Dormition Cathedral and reposed on December 21 (January 3 on the Gregorian calendar), 1326.

Metropolitan Peter's move to Moscow brought about the growth of the authority of this hitherto little-known town until it became the foremost city of Russia. It also led to the proclamation of the autocephaly of the Russian Church from Kyiv in 1448, which was recognized by the Mother Church, the Patriarchate of Constantinople, only in 1589. Until 1448 the Metropolitans who lived in Moscow continued to hold the title of "Metropolitan of Kyiv and all Rus'".

This Ukrainian Churchman is held in high esteem in Russia to this day. He is considered to be the protector of Moscow. The most recent Patriarch of Moscow, Kirill (Hundayev), was handed the staff of Metropolitan Peter during his installation in his post, by the late Metropolitan of Kyiv (Moscow Patriarchate) Volodymyr (Sabodan), of blessed memory.

St. Peter, Metropolitan of Kyiv and all Rus', continues to be honoured by the Ukrainian as well as the Russian Church. He is commemorated in every Proskomidia (the silent preparatory part of the Divine Liturgy) and in each Litia (the special prayer at the blessing of the bread, wine, oil and wheat on the eve of major Feastdays).

May his intercessory prayers bring about the long-awaited fraternal relations between the two peoples to whom he ministered, Ukrainians and Russians, marked by a true unity in diversity, in which each of the partners views the others distinct and equal in worth and dignity. Amen.

—Rt. Rev. Mitred Archpriest
Dr. Ihor Kutash

Deadline for Submissions

■ October-November issue 2016

— Deadline: October 3, 2016

Very Reverend Archpriest Taras Udod,
Chancellor of the Ukrainian Orthodox
Church of Canada, Chair of the
Presidium of the Consistory Board

September 16, 2016

■ **"This is the day which the Lord has made, let us rejoice and be glad in it!"** (as we joyously proclaim quoting the Psalmist, especially on Pascha in between singing the Paschal Troparion...) It is also as a result of the world-view that has been revealed by Our Loving and Merciful God to previous generations and handed down to our time that a very old tradition also developed amongst faithful people... when asked "how are you?" The response was and we are called to make it; *"Slava Bohu za vse!"* / "Glory be to God for everything!"

By the grace of God, (and thank you to all of you; Vladyky, my brother clergy, including deacons, and brothers and sisters in Christ for asking...)—I do joyously proclaim: *"Slava Bohu za vse!"* / "Glory be to God for everything!" Amongst many other gifts and opportunities that God has and continues to provide, I have been granted this blessed and sacred opportunity and especially responsibility to serve our beloved UOCC—including drafting this "message-report." (I pray that [God-willing,] this will be the "introduction" to the "report" to be presented, first to the Consistory Board, and then, subsequent to in-put from my fellow members on the CB, to be presented at and to our up-coming Eparchial Conferences / Assemblies.)

To begin, I hope that the last several months of the summer now passed, provided opportunities to rest and "recreate." In the last issue of the *"Visnyk-the Herald,"* (the double issue June-July 2016, which was published and sent out by the middle of June,) there was both a notice of the "summer shut-down" (for a month,) of the *"Visnyk-the Herald,"* as well as the *"pobazhannya"* (well-wishes,) to all readers for a pleasant summer.

Further in the same notice—the next issue was to be the August, 2016 issue, and that the "dead-line" for submissions was on the Feast of Sts. Peter and Paul—July 12, 2016. *Obviously, this has not happened, (which is why the date of the drafting of this message is being included at the very top.)*

Following the summer "shut-down" of the Ecclesia Publishing Corporation's "publishing house," Marusia Kaweski tendered her resignation as Editor of the *"Visnyk-the Herald"* and Communications Officer of the UOCC, effective June 30, 2016.

Before addressing the present state and future plans-ideas with respect to the *"Visnyk-the Herald,"* I will offer the following further report / highlights of the service from the Office of the Consistory, since the conclusion of June's Consistory Board meeting.

June

This month was devoted to seeking to act on the decisions made (and directives discerned) from the Consistory Board meeting, primarily regarding the continued stewardship of the fiscal resources of our beloved UOCC. *This included, (and has to date,) the continued preparation for the publication of the "pew book," as decided at the CB meeting.* Over the course of this month, a number of clergy moves- transfers were arranged, as well.

(Although three months after the fact ...) I greet everyone with the glorious Feast of Pentecost (this year on June 19th.) I thank Fr. Taras Makowsky, and the cathedral membership in Saskatoon, and Fr. Michael Lomaszkiewicz and the parish membership at Prince Albert for hosting Metropolitan Yuriy and I, respectively. I further greet all the members, supporters and friends of our St. Petro Mohyla Institute in Saskatoon, on the occasion of the institute's centennial celebration at the end of June, and thank them for their hosting of us, as well. "Concluding" gratitude, further to the All Saints parish in Saskatoon for hosting a wonderful *"khram-visitation"* to finish the celebratory week-end.

July

The Consistory Board met (by teleconference,) on July 7th (in the evg.) The primary order of business was to confirm the following clergy moves, (which have now been completed, *as of press time*):

Fr. Gregory Mielnik is assigned to St. Catharines, ON

Fr. Pawlo Berezniak is assigned to Regina, SK

Fr. Micheal Maranchuk is assigned to the Radway, AB District

Following a wonderful celebration of the 125th Anniversary of Ukrainian Settlement to Canada on Saturday, July 9th at Gardenton, MB, Metropolitan Yuriy travelled to Ukraine with the Chaplains' Corps of the Canadian Armed Forces, assisting in the training and development of the chaplaincy program in the Armed Forces of Ukraine.

It was over the course of the week that Metropolitan Yuriy was away that tragedy struck our Metropolitan Cathedral, in Winnipeg. (See report in this issue.) The Office of the Consistory extends heartfelt sorrow to Metropolitan Yuriy, to Fr. Gene Maximiuk and to all the parish members on this devastat-

ing fire. At the same time, the Office of the Consistory stands prepared to continue to serve our cathedral parish in any ways that may be helpful.

In just days following, the Sundown, MB parish paid tribute to the founders of the parish and celebrated the 75th Anniversary of the parish on July 17th. The day was one of a profound expression of gratitude to God for His many blessings, and especially for guiding previous generations to provide the example of faith that has been handed down to the present members, supporters, friends and visitors, who gathered on that day, from near and far.

I am especially grateful that July concluded with a very precious and special event ... Thank you very much, Vladyko Mytropolite Yuriye, for returning with Dobrodiyka Sonia and I, to the very church (Nativity of St. Mary at Gronlid, SK,) and on the very same day (St. Volodymyr's Day—July 28th,) 25 years later, for us to give thanks on the occasion of your ordaining me there to the Holy Priesthood. May God grant you many blessed years, Vladyko! (And thank you, Fr. Patrick, and for hosting this!)

August

Following visits to Alvena, SK, (in June,) and Grandview, and Gilbert Plains, MB (at the end of July, returning from SK,)—all closed parishes, further closed parishes at Welland, and (earlier) Waterford, ON required continuing stewardship efforts and oversight from and by the Office of the Consistory and Presidium-Consistory Board.

August concluded with a "road trip" for the 90th Anniversary celebration at Sich-Kolomaya (near Vegreville,) AB. Similar to a month earlier (at Sundown, MB)—it was a blessing to be part of this collective thanksgiving celebration for the examples of faith and witness of previous generations who have left us with such a rich spiritual and cultural heritage. We are indeed called to embrace it in our time and in our lives and especially in our present circumstances—whatever they may be. (Thank you Fr. Stephan Semotiuk, for your words at the dinner on that day, which inspired the immediately preceding.)

I greet all the members of the Bonnyville Parish District, whose leadership I had the opportunity to gather with on Sunday evg., August 28th, to discuss and continue to seek to address continuing legal matters.

(After visiting very briefly in Edmonton on Monday and Tuesday, on further consistory matters, I returned to Winnipeg late Thursday evg., Sept. 1.)

And so, "before we knew it," (or so it seemed,) it was the "Labour Day" week-end, and the "end of summer / back to school," and the "new season" of church and community life and activity...

"Visnyk-the Herald:" present state and future plans

Upon returning to Winnipeg from Saskatchewan (at the end of June,) the first priority was to assess the immediate and short-term plan for further pub-

lication, as the next scheduled issue was to be August. (I learned from our long-time printing firm, Doerksen Printers [at Steinbach, MB,] that optimally, if they receive a "print-ready" version by about the 23rd-24th of the month, they can have it printed and mailed out before the first of the next month.) I thank Mykhaylo Pavenski for gathering the materials together for what has now become this, August- September issue, of the *"Visnyk-the Herald."*

At the Consistory Board meeting (noted above,) on July 7th, the consensus amongst members of the Consistory Board—(note: this was not a decision,) was that although communication is certainly important—a firmly-held commitment to publishing a monthly "hard copy" newspaper is but one way amongst many other ways, of communicating.

As July, and then August unfolded, there were, in addition to the trips and matters noted earlier, several other "stewardship-financial" as well as computer and technological issues to be dealt with, in addition to the on-going legal matters.

On behalf of Ecclesia Publishing Corporation, the Editorial Board of the *"Visnyk-the Herald,"* and the Presidium, I bow before the membership of our beloved UOCC, and all readers of *"Visnyk-the Herald,"* and sincerely beg your pardon that this next (intended) "August, 2016" issue has become a "double issue" for August-September, and will likely not be received until nearly the end of September. (We are doing what we can in light of the circumstances, to the best of our abilities. Your understanding and more so even, prayers, is / are sincerely appreciated.)

As this issue goes to press, the Presidium is scheduled to gather together in the days of Sept. 21-24. We will consider further publishing schedules and processes. As of press time, though, it is anticipated that the next issue will be no sooner than a month away, and possibly another "double issue" (for October-November.)

In the mean-time, I invite any readers, (including any readers who may be reading this, having been handed this issue of the *"Visnyk-the Herald,"* by parents, or even grand-parents,) to feel welcome to offer your thoughts, ideas, suggestions or preferences regarding the *"Visnyk-the Herald,"* (send to me or any other members of the Presidium / Ecclesia Publishing Corporation's Board of Directors / Editorial Board.)

In closing, I once again, express my gratitude for this opportunity to serve, and to address the membership of our beloved UOCC, and all readers of the *"Visnyk-the Herald."* I greet you all with the beginning of the New Ecclesiastical Year (Sept. 1 / 14,) and pray blessed and fruitful preparations to and God-pleasing deliberations at our up-coming Eparchial Conferences / Assemblies, and our next scheduled Consistory Board meeting at the beginning of December.

z Bohom!

Notice to Contributors

The *Visnyk / the Herald* greatly appreciates and welcomes your contributions of materials about parish community life and activities for publication.

All materials intended to be published in our newspaper should be forwarded to this email address: visnyk@uocc.ca Attention V. Rev. Archpriest Taras Udod.

MOVING???

Please forward your old address and your new address to the Office of the Consistory so that we can keep your subscription current.

Visnyk / The Herald 9 St. John's Avenue, Winnipeg, MB R2W 1G8 or e-mail to: Valentyna.Dmytrenko-finance2@uocc.ca

Celebration of Metropolitan Yuriy's Namesday

■ On May 6th of this year, clergy and faithful gathered at the Ukrainian Orthodox Cathedral of the Holy Trinity in Winnipeg to celebrate the feast-day of St. George, the Great Martyr. It was also the opportunity to celebrate the namesday of His Eminence Metropolitan Yuriy. At the end of the Liturgy the congregation greeted His Eminence, with great joy asking God to bless him with many blessed years of health and spiritual strength to continue to lead our Ukrainian Orthodox Church of Canada.

In the evening the clergy and their wives; the seminarians gathered at the residence of His Eminence for an evening of fellowship in honour of the namesday of His Eminence. The Winnipeg Deanery sponsored the supper and very enjoyable time was had by those present. Greetings were extended to His Eminence on this occasion by the Dean, Fr. Bill Wasyliv and Fr. Taras Udod, Chancellor of the UOCC. His Eminence expressed his gratitude to all gathered and asked for God's blessings

upon all.

Mnohaya Blahaya Lita!

■ 6 травня цього року вранці духовенство і вірні УПЦК зібралися на Літургію в Українській Православній Катедрі Пресвятої Тройці у Вінніпезі відзначити свято Великомученика Юрія Побідоносця. Це також була нагода привітати Його Вископреосвященство Митрополита Юрія з днем Іменин. В кінці Св. Літургії парафія радісно вітала Його Вископреосвященство, молитовно бажаючи Господа, щоб благословив Вл. Юрія і дарував йому многих літ у духовній і фізичній кріпості для подальшого служіння в Українській Православній Церкві в Канаді.

Увечері духовенство з добродійками і студенти-теологи (семинаристи) зібралися в резиденції Його Вископреосвященства на товариське спілкування й гостину в честь Іменинника. Вінніпезьке Благочиння спонсорувало вечерю.

З Днем Небесного Покровителя

Владика привітали Декан Благочиння о. Василь Василів і о. Тарас Удод, канцлер УПЦК. Його Вископреосвященство подякував усім присут-

нім і всіх благословив.і
*Многая і благая літ,
Дорогий Владико!*

Gardenton Ukrainian Festival celebrated 125 years of Ukrainians in Canada

Commemorating the 125 years of Ukrainians in Canada a Panakhyda (Memorial Service) was served at the Historical St. Michael's Ukrainian Orthodox Church at Gardenton, and at the cemetery on Saturday, July 9, 2016.

photo credit and information: Maurice Bugera

Gardenton Festival Dinner with both Archbishops. Friday, July 15, 2016.

Submitted by Leonard Krawchuk

■ The 51st festival, took place Saturday, July 9, 2016 annually celebrating Ukrainian heritage at the Gardenton Ukrainian Museum.

To commemorate the 125th anniversary of Ukrainians in Canada (Saturday, July 9, 2016), there were three church services and a special lunch with the both Catholic and Orthodox bishops.

There were two *Panakhya* services. The first, at the Holy Trinity Ukrainian Catholic Church in Stuartburn, at 9 a.m. The second, at the Historic St Mi-

chael's Ukrainian Orthodox Church in Gardenton 9:30 a.m.

A third church service was held on the festival site at the Gardenton Ukrainian Museum at 10:30 a.m. same day.

The commemorative lunch with the bishops took place at noon at the Ukrainian Museum Hall.

There also was a special art exhibit at the museum, featuring work from 35 local artists.

Ікона, що зцілює

■ На Волинь до святині заїжджають паломники навіть з-за кордону.

Одна з десяти найдавніших чудотворних ікон в Україні—тростянецька ікона «Богородиця Одигітрія». До неї їдуть зневірени не дуже не лише з усіх куточків України, а й з-за кордону. Вклякають на коліна, просять прощення за гріхи, молять про зцілення. І після каяття та щирої молитви стаються дива: онкохворим знімають страшні діагнози, бездітні народжують дітей, а хворі, що лежать у комі і за яких просять рідні, приходять до тями!

Вогонь зупинився в ногах у Диви Марії

Ця унікальна святиня розташована у невеличкому селі Тростянці Ківерцівського району Волині—старовинному Свято-Троїцькому храмі. Церква була збудована у 1648 році, а чудотворний образ, запевняють, ще літ на двісті старший. Як він потрапив до Тростянця, достеменно не відомо. Меценати будівництва храму—знаменита князівська родина Гулевичів. І «Богородицю Одигітрію», найімовірніше, теж подарували ці фундатори.

Храм було збудовано як оборонну споруду у вигляді корабля вівтарем на схід (у бік світла). Товщина цегляних мурів подекуди сягає трьох метрів! Є тут і бійниці—отвори у вигляді перевернутої замкової щілини, у які колись виставляли пушки, й так трималася кругова оборона. Для святині спеціально збудували окрему капличку на другому ярусі церкви. До неї можна дістатися лише крізь вузький хід у товщі стіни зі середини храму. Не випадково це місце має ще одну назву—«Божя горка». Поки нею піднімаєшся, справді забуваєш про все мирське й заглиблюєшся у вічне.

—Наші предки споконвіку шанували цю чудотворну ікону,—розповідає настоятель Свято-Троїцького храму о. Сергій Ледвовк.—Хоч за свій вік вона багато пережила. Темніла, дивовижно оновлювалася, а у Другу світову війну, коли після підпалу дерев'яної дзвіниці пожежа пе-

рекинулася на храм й знищила там усе, що могла, лише єдина з ікон вціліла. Потіли навіть сходи, що до неї вели. Вогонь зупинився в ногах у Диви Марії...

У церковному музеї.

Коли селяни зайшли до храму після пожежі, були вражені. Люди хотіли знести ікону вниз, аби біля неї молитися, поки храм вдасться відновити. Та образ, як не намагалися його хоч зрушити з місця, не давався. Він наче закам'янів. Так і залишився на «Божій горці». Пізніше, за «совєтів», хотіли його розпиляти надвое і так знести, але поки пішли за інструментами, надворі розгулялася негода з блискавкою та громом. Після потужного удару на стіні з'явилася тріщина, й безбожники затію покинули.

—І в наш час стається багато див,—каже о. Сергій.—За шість років, відколи тут служу, бачив чимало зцілень. Якось приїжджала молода сім'я з Луцька. Дітей не мали 12 років. А через рік первістка хрестили біля ікони. Після аварій приїжджали родичі просити за недужих—і навіть безнадійні ставали на ноги. Нераз разом із людьми плачу, слухаючи про їхню біду. А потім разом радіємо.

Не кожен хоче афішувати те, що сталося. Але списані проханнями та подяками зошити, що лежать біля святині, свідчать, що на милість «Богородиці Одигітрії» уповає дуже багато людей. Паломництво до чудотворного образу не припиняєть-

Отець Сергій Ледвовк біля чудотворної ікони.

ся. Аби люди могли приклонитися до нього, священник щодня о 10-й годині ранку служить на «Божій горці» Літургію.

—Хто не може приїхати, «есемескою» пересилає імена тих, за кого хоче, щоб я помолився,—зізнається настоятель храму Святої Трійці.—Але це рідко. Кожен старається сам підійти до Матінки Божої. А ще у нас мироточить старовинна ікона святої Варвари, написана у XVIII столітті. Диво спостерігаємо вже кілька років.

—Наталія Кравчук

Джерело: Високий замок online
<http://wz.lviv.ua/life/169994-ikona-shcho-ztsiliuie>

Зимненська ікона зцілює від раку та повертає чоловіків у сім'ю

■ На Волині, на берегах ріки Луга, зберігся один із найдавніших українських монастирів. Мова про Святогірський Успенський жіночий скит, що у селі Зимне Володимир-Волинського району.

За переказами, його збудував сам великий князь Володимир! Тут збереглося кілька чудотворних ікон, біля яких людизцілюються від різних недуг, безплідні вимолюють дітей, а самотні жінки—хороших чоловіків.

У княжому теремі совети поселили вчителів

У давньоруських історико-літературних пам'ятках перша згадка про Зимненський Святогірський монастир з'являється у «Житті преподобного Феодосія Печорського». Стародавні волинські перекази свідчать, що зведено його було у 1001 році. Тоді князь Володимир Святославович збудував на високому березі над Лугою неподалік слов'янської кумирниці з ідолами два храми і зимовий терем. Від того поселення й отримало назву Зимне. А пагорб, на якому спорудили церкви, став іменуватися Святою горою.

—Володимир язичником був, але прийняв хрещення і почав будувати храми та школи. Храми, щоб руси були духовно багаті, школи—щоб були ще й освічені. Він прийшов на цю Святу гору, язичників похрестив у православну віру, і почалося на ній будівництво,—розповідає одна з сестер монастиря Пав-

ла. Слухаєш розповідь черниці—й перед очима відразу постає образ суворого, богобоязного рівноапостольного князя Володимира. Бачу, як з його веління один за одним виростають на цій землі храми, купуються підніжжями в ріці, а куполами осяють небесну блакить, як у тісненьких келіях вдень і вночі моляться довгобороді монахи... За тисячолітнє існування пережито немало: війни й розрухи, паломництво до святинь й відверте богохульство. Монастир то діяв, то вороги його закривали. Був, як правило, православним, хоча якийсь час і уніатським. Стерти Зимненський монастир навіть із пам'яті людей спробували совети. У княжому теремі, де була сімейна церковця, зробили «світську обитель» для вчителів. Стіни монастиря рушили, на території зводили будинки та інші споруди... Про духовне життя нагадувала Служба Божя в одному-єдиному храмі, що стояв на території великого монастирського комплексу. Всі інші були закриті. Але й ті часи минули, і нове життя у понищений людьми та часом скит вдихнули дві молоденькі насельниці—монахиня Стефана та інокія Галина, які в Зимно прибули з Корецького монастиря Рівненщини. Вони розпочали тут свій духовний труд влітку 1991-го, а через рік вже було 2 монахині, 6 інокій і 7 послушниць. Нині монастирська сім'я налічує сорок сестричок від 28 до 83 років.

За богохульство карає сліпотою

Черниця Павла знає безліч історій—сумних та щасливих—з життя своєї духовної обителі та її сакральних скарбів. Головною духовною цінністю тут вважається образ Зимненської ікони Божої Матері. З ним і пов'язано найбільше див. У 1724 р. Зимно придбав волинський староста Михайло Чацький, який був ревним католиком. Він зняв коштовну ризу і прикраси із зимненської ікони. Глумлячись над образом, вигукнув: «Що, не змогла ти врятувати свій православний монастир?». І цієї ж миті осліп.

—Така ж історія повторилася у 2009 році,—продовжує черниця Павла.—Образ був у подорожі. Одна жіночка голосно обурювалася: «Понамальовували ікони, щоб гроші збирати». Прийшла додому, лягла спати, а прокинулася сліпою. Цілий тиждень блукала по лікарнях, а ті причини не знаходили. Зі сльозами прийшла в храм до батюшки й каже: «Я у вашій церкві сліпою стала». А той відповів: «Що хотіла, ге й маєш».

А хто з вірою молиться, навпаки, отримує зцілення для хворих очей. Одна монахиня, яка мала проблеми із зором, просила біля ікони: «Матінко Божо, допоможи, щоб я носила від книжки далі відтягнула». І вмить букви зробилися великими та виразними—черниця почала добре бачити.

Тут поміч отримують ті, хто не має дітей, хто не може вийти заміж чи одружитися. Кажуть, молитва навколійки перед зимненською Бо-

гоматір'ю повертає в сім'ю невірних чоловіків, дарує спокій родинам. А хто акафіст читає до неї, навіть рак бере!

—Справді див стається багато,—каже сестра Павла.—Не так давно була пара з Києва. Живуть довго, а Господь діток їм усе не посилає. Молилися в храмі, а коли вийшли, в небі летів журавлиний ключ—саме лелеки з вирію поверталися. Кажу: «Бузьки-бузьки, принесіть їм Маруську!». Минає півроку, й приїжджає це подружжя щасливе-щасливе. Ікону цілують, тішаться—жінка на решті вагітна.

Дзвін виганяє... радіацію

Під одним із храмів Зимненського монастиря збереглися давні печери. За структурою вони близькі до печер Київської лаври. У них молилися перші православні ченці.

продовження на стор.15

Заснування української церкви у Бухаресті

■ **БУХАРЕСТ, РУМУНІЯ**—10 липня відбулося парафіяльне зібрання української громади, яка проживає у столиці Румунії, за участю Тимчасового повіреного у справах України в Румунії Теофіла Рендюката дипломатів Посольства України у зв'язку із заснуванням першої української православної церкви на чолі з паном отцем Дмитром Колотилом. Про це повідомляє українська служба Radio Romania International.

Започаткування богослужіння українською мовою у Бухаресті відбувається відповідно до реалізації домовленостей, досягнутих під час офіційного візиту до Румунії Президента України Петра Порошенка 21 квітня 2016 року та його зустрічі з Блаженішим Патріархом Румунської Православної Церкви Даніелем. Священний Синод Румунської Православної Церкви схвалив у ході засідання від 6-7 червня поточного року заснування української православної церкви у Бухаресті, яка належатиме до Українського Православного Вікаріату при Румунській Патріархії.

Пан отець Дмитро Колотило був призначений Румунською Патріархією та Українським Вікаріатом з

Румунії настоятелем української православної церкви, яка працюватиме у Бухаресті. У ході парафіяльного зібрання, отець Дмитро Колотило запропонував, щоб церква носила назву Покрови Пресвятої Богородиці, свято яке відзначається 14 жовтня. Отець Дмитро Колотило сказав, що кожен початок є важким, але він покладається на підтримку всієї української громади Бухареста, яка офіційно налічує 240 осіб. Також було обговорене питання приміщення української церкви. Перша пропозиція полягала в тому, щоб богослужіння українською мовою відбулося у підвалі Бухарестського монастиря Кашин, а інша стосувалася спорудження дерев'яної церкви. Тимчасово повірений у справах України в Румунії Теофіл Рендюк ствердив, що заснування української церкви у Бухаресті є елементом взаємності українсько-румунських стосунків по лінії церков, враховуючи той факт, що у Києво-Печерській Лаврі діє румунська православна церква. Він додав, що українська церква в Бухаресті стане чинником підтримки українства та консолідації української громади в Бухаресті. У свою чергу, голова Со-

Зібрання української громади у Бухаресті.

юзу Українців Румунії Микола Петрецький запевнив, що українська церква у Бухаресті буде фактором збереження української мови та культури та пообіцяв, що СУР підтримувати українську церкву, включно у питанні спорудження приміщення.

Отець Дмитро Колотило запропонував надіслати лист подяки Патріарху Румунської Православної Церкви Даніелю за дозвіл на заснування української церкви у Бухарес-

ті. Також делегація від новозаснованої української парафії у Бухаресті поїде до Києва, щоб подякувати Президенту України Петру Порошенку. У кінці парафіяльного зібрання, отець Дмитро Колотило закликав українців Румунії до любові щирої та єдності. Також під час зібрання було порушено питання щодо підтримки Румунською Православною Церквою процесу становлення Єдиної Помісної Православної Церкви в Україні.

Патріарх УПЦ КП Філарет зустрівся з митрополитом Юрієм (Каліщуком), та військовими капеланами Канади

■ Патріарх УПЦ КП Філарет 14 липня зустрівся з митрополитом Юрієм (Каліщуком), Першоєрархом Української Православної Церкви в Канаді, та делегацією капеланської служби Збройних сил Канади, яку очолив головний військовий ка-

пелан Канади Гай Чепделейн.

Як повідомляє офіційний сайт УПЦ КП, Патріарх подякував канадським капеланам за допомогу українським військовим священикам. Та зазначив, що в Україні служіння священиків у війську поча-

лося у складний час, коли наша держава потерпає від агресії східного ворога.

Під час зустрічі офіцери капеланської служби Канади розповіли Патріарху Філарету про служіння військових священиків у Збройних силах Канади та поцікавилися реаліями проходження капеланської служби священиками різних конфесій у Збройних силах України.

Обговорюючи проблеми, пов'язані зі створенням інституту капеланства в Україні, митрополит Епіфаній, який теж був брав участь у зустрічі, розповів гостям про взаємодію Церкви і держави в цьому питанні.

Патріарший намісник нагадав, що 17 вересня 2015 р. Київська православна богословська академія заключила договір з Національним Університетом біоресурсів і природокористування України. Таким чи-

ном студенти КПБА мають змогу проходити військову кафедру у вищій. «У час, коли Україна воює з агресором. Церква покликана виховувати капеланів, які зможуть професійно опікуватися українським військовими»,—наголосив митрополит Епіфаній.

На завершення зустрічі митрополит Юрій запевнив Патріарха Філарета у своїй надії та щирій молитві, що лихоліття для України незабаром завершиться.

—<http://risu.org.ua/>

Зимненська ікона зцілює... продовження зі стор.14

Коли не так давно робили реконструкцію комплексу, всі кісточки померлих акуратно повибирали із землі та поклали в окремому місці. Сестра Павла розповідає, що це місце дуже намолене, тож навіть через свічку, запалену тут, можна отримати Божу благодать.

—При вході в печери запаліть свічку і загадайте бажання. Як вогонь не погасне на виході—воно обов'язково здійсниться. А як таки згасне, не біда, приїжджайте до нас іще,—навіває черниця.—А саму не-

допалену свічку візьміть додому. Запаліть її, пройдіться по хаті, почитайте молитву—і ніколи у вашій хаті біди не буде.

Показує монахиня й унікальний старовинний дзвін, що зберігся до наших днів з XVI століття. Він заввишки майже метр, а важить 700 кілограмів! Цей дзвін було вилито для монастиря на замовлення князя Олександра Чарторийського. Після закриття святої обителі у 1949 році він був переданий у Дермапський монастир (Рівненська область), а згодом—у Рівненський краєзнавчий музей. І лише у 2001 році знову повернувся додому, у Зимно. На дзвіницю його вже не встановлювали, а

залишили просто на подвір'ї скиту.

—Руками до нього торкнетесь—не болітиме голова, а як за шнурочка потягнете—будете цілком здорові, як той дзвін,—усміхається монахиня.—Лікуйтеся на здоров'я. До речі, він і від радіації береже, тікає вона від його музики.

Наостанку сестра Павла веде до святої водички, яка молодість продовжує. Радить вмитися, зробити кілька ковтків. Аж примружую очі, щоб краще відчуті цілющу силу кожної краплини. Й справді, тіло наливається бадьорістю.

До складу монастирського комплексу в Зимно входять Успенська церква. Троїцька церква, вхід у пече-

ри, де розташований підземний храм Святого Варлаама... Ідуть до цих святинь прочани з усіх-усюд, навіть з-за кордону.

Особливо людно тут 24 вересня—на свято зимненської ікони. Для богомольців неподалік скиту спорудили цілий паломницький центр. Тут можна зупинитися на ніч, а в трапезній при монастирі—перекусити. Ціни символічні.

А ще при цін святій обителі діє хороший офтальмологічний центр, який безкоштовно приймає на обстеження дорослих та дітей.

—Наталія Кравчук
Волинська область
Джерело: Високий замок

Fire damages Holy Trinity Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral in Winnipeg

On July 14th, in the evening, Holy Trinity Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral experienced its worst tragedy in its history. The 3 alarm fire was attended by over 100 of Winnipeg's firefighters and city police. The fire, deliberately set in the 'Palamarnyk', the room adjacent to the Sanctuary, was quickly put out, but not before it completely destroyed the room and the back stairwell. Due to the quick response of the Winnipeg Fire Services, the fire was contained to these areas, but was within seconds of entering the Sanctuary and Nave of the church. They pushed the flames back and held them to the confined area. Also damaged were some of the smaller stained glass windows of the Cathedral.

Although the damage from the actual fire was extensive, the greater da-

mage was from the smoke and water. The aftermath of the scene looked truly horrific and disheartening. The entire church building was affected by arson and the shock of the event, the extent of the damage and the thought of this happening to a church, has overwhelmed the faithful of the parish, and the surrounding community.

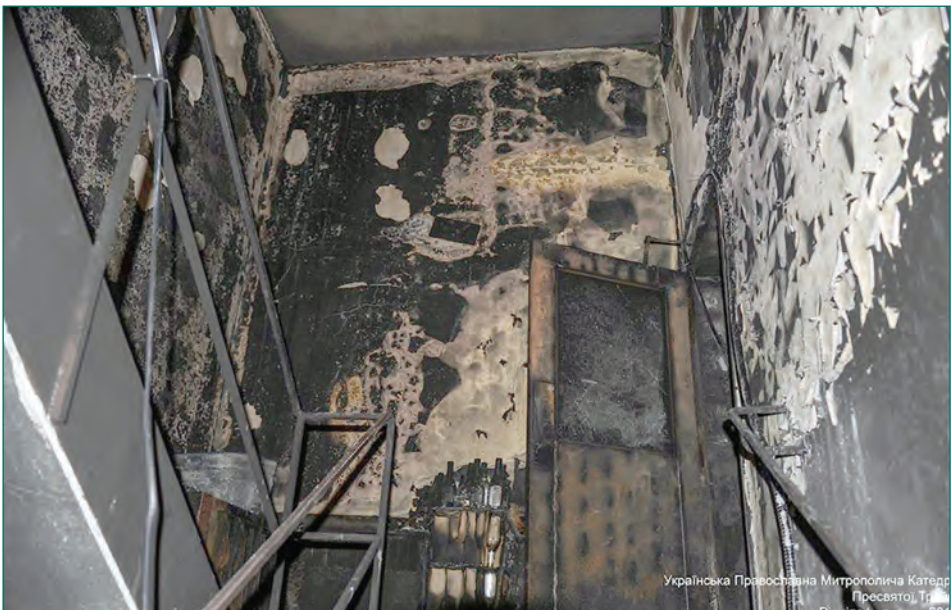
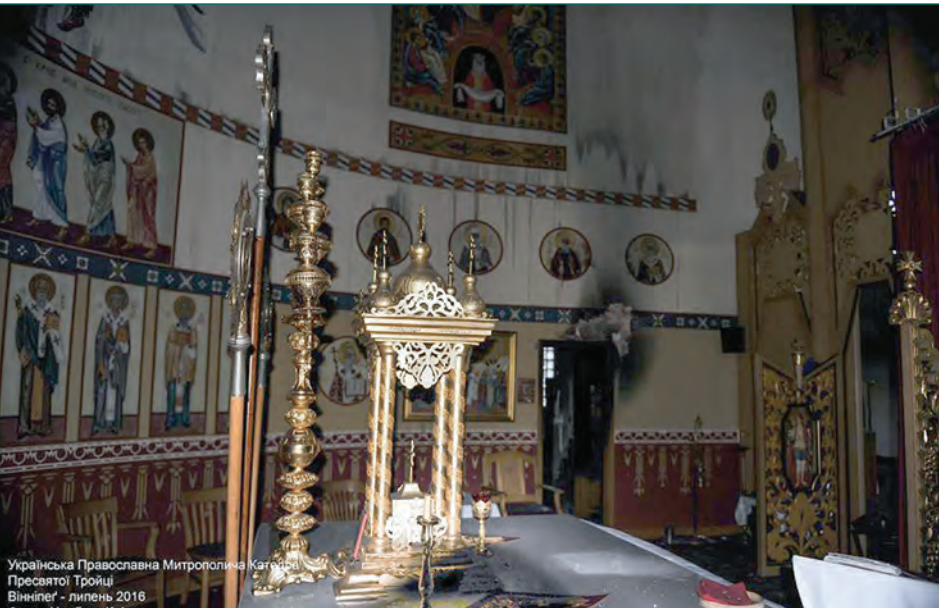
In the days ensuing, due to the diligence of the parish president, Dr. Greg Palaschuk, the plan to address the situation was put into action and has moved steadily forward to begin the process of rebuilding and restoring. As it currently stands the Cathedral is now in a year long process of rebuilding. This will see the congregation not being able to worship in the church for the duration of that time.

continued on p.18

Winnipeg Fire Services at the site.

photo: Ken Spicer

Consecration of Ukrainian Orthodox Church in Red Deer, AB

Meeting His Grace Bishop Ilarion at the entrance.

RED DEER, ALBERTA—On Sunday July 31, 2016, the Ukrainian Orthodox Church of Canada collectively experienced the joy of a newly-built church building being consecrated.

His Grace Bishop Ilarion presided over this momentous occasion, in celebration with many clergy from across the Western Eparchy.

Faithful of the UOCC, and other

jurisdictions, gathered from near and far, to celebrate along with the dedicated members at Red Deer.

Of particular note was the presence of faithful from the Calgary and Lethbridge parishes, in support of their "sister community" at Red Deer.

May God grant Many Blessed Years to the members (and God-willing future members!) at Red Deer and area.

Bishop Ilarion assisted by the local clergy celebrating the Divine Liturgy.

Bishop Ilarion blessing the parishioners, local clergy and guests.

Celebrating 125 years of Ukrainian history in Sarto, MB

Many people gathered together to celebrate 125 years of Ukrainian history in Sarto, MB on Sunday, August 21, 2016. Next to Ukraine and Russia, Canada has the third largest population of ethnic Ukrainians, making up 3.7% of our population.

Lawrence Senkiw was born and raised in Sarto, MB which he says was a Ukrainian settlement area when his grandfather came to Canada from Ukraine at 12 years of age. "A lot of people came from Ukraine and traveled by boat and somehow ended up in the Sarto area. Our family was involved in mixed farming because the ground

had a lot of stones and sand. They toiled without modern conveniences, and I don't know how they did it."

Senkiw says he was part of the planning committee for the one room Willow Plains School restoration project that started about 10 years ago, which was available for tours during the celebration. He adds, the Ukrainian Orthodox Church and the Ukrainian Catholic Church held services at 10 a.m., followed by a memorial service.

As part of the celebration, Senkiw says there was a free barbecue lunch at the hall in Sarto, followed by visiting, music and Ukrainian dancing.

Moleben' with both Ukrainian Churches represented.

Procession of Sts. Peter and Paul Ukrainian Greek Orthodox Church to Moleben' Site in honour of the Ukrainian pioneers.

One of the many interesting panels recording the pioneers of Sarto for the 125 Anniversary of the Ukrainians in Canada.

Fire damages Holy Trinity Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral...

continued from p.16

The entire contents of the church have been removed in order to facilitate cleaning, repairing and replacing. The hope is that within 3 to 4 months the congregation will be able to gather and resume worship services in the church auditorium, as it did in the beginning of its life, in the 1950's. The congregation was overwhelmed by the outpouring of support from our Ukrainian Orthodox parishes, Ukrainian Catholic parishes, from the Roman Catholic Archdiocese, the Anglican Church, United Church Congregations and from various businesses. Churches have offered to share their worship space with us, offered us items for replacement, and business have offered services for our needs, but most importantly all have offered their

prayers and for all this we are humbly grateful. The Cathedral Family decided to resume worship services at Cropo Funeral Chapel, after receiving from them the invitation to use their space. It was important that we continue to worship as a church family. Thus the congregation worships there every Sunday. For weekday services the faithful are invited to attend the Orthodox Church of their choice.

Although His Eminence, Metropolitan Yuriy was out of the country at the time of the fire, he was immediately informed and was in constant contact with the parish priest about the status of the situation. Upon his return, he visited the site, saw the damage and has encouraged the congregation that with faith, hope and hard work we will rebuild.

Although the task of putting everything back together is monumental, the foresight of the parish in seeing

that it carried the proper insurance and the proper amount of insurance has gone a long way to helping ease some of the initial anxiety. Expert companies and work crews, who specialize in fire restoration, have been engaged and work is moving ahead very efficiently. At this time, there have been many offers from faithful and friends of the Cathedral parish to help. We are, again, humbled by the support, but at this time we must let the experts continue to address the situation. If there is a time when they say that we can come in and help with the clean-up, then that is the time we will put out the appeal for help. In the mean time we ask for your continued prayers.

In the face of adversity we have seen that our congregation is strong, it is has faith and we know that God will bring good out of these events. Our 'mother' has been hurt, but we will stand by her and heal her. We look for-

ward to the day that our bells will ring again. On that day all will know that we are still here, a beacon of hope and place of sanctuary and salvation for all who enter the doors of the Cathedral.

Many people have asked if they can contribute to the Cathedral as it is being repaired. Although insurance is covering many of the expenses, we are gratefully accepting donations that will go towards possible upgrades and in the event that there may be things that the insurance will not be able to cover. Donations and correspondence may be sent to:

Holy Trinity Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral
1175 Main Street
Winnipeg, MB R2W 3S4

May the Lord Bless and Save you for your compassion, concern and prayers.

—Fr. Gene Maximiuk

Вогонь пошкодив Українську Православну Митрополичу Катедру Пресвятої Трійці

■ 14 липня, ввечері, Українська Православна Митрополича Катедр Пресвятої Трійці зазнала найжахливішої за всю історію свого існування трагедії—зловмисний підпал—пожежа. На сигнал тривоги на місце пожежу дуже швидко прибули три пожежних з понад 100 пожежників, а також вінніпезька міська поліція. Свідомий зловмисний підпал, розпочатий у паламарниці, це кімната, що прилягає до Вівтаря, був швидко загашений, але ту кімнату, на жаль, не вдалося врятувати, вона була знищена повністю, а також задні сходи. Завдяки швидкісній відповіді на виклик вінніпезьких пожежних служб, вогонь був зупинений саме в цій частині церкви, бо в протилежному випадку протягом декількох секунд полум'ям була б охоплена вівтарна частина святині й та частина храму, де моляться вірні. Пожежники відіпхнули полум'я назад і з допомогою сильних струменів води тримали його в обмеженому просторі. При цьому також були пошкоджені деякі невеликі вітражі.

Завдана шкода від вогню була величезною, а від диму і води ще більша. Наслідки цього сценарію виглядали воістину жахливо і до сліз сумно. Весь будинок церкви постраждав від зловмисного підпалу, а шок від того, що сталося, ступінь пошкодження і думка про те, що це не десь інде, а в церкві,—приголомшило не

лише віруючих парафії, а й всю оточуючу спільноту.

У ці дні, завдяки старанням президента управи парафії, д-ра Григорія Палащука, план врегулювання ситуації був негайно введений в дію і процес відбудови та реставрації по-свідомо і впевнено просувається вперед. Процес відновлення катедр, від того в якому стані вона опинилася після пожежі, триватиме приблизно до року. Це означає, що протягом цього часу вірні не зможуть відвідувати Богослуження у своїй церкві. Всі церковні речі з церкви були винесені з метою полегшення очищення, ремонту та заміни. Є надія, що через 3-4 місяці парафія матиме можливість зібратися на Богослужіння в катедральній аудиторії, як це було на початку її життя в час будівництва, в 1950-х роках. Серця парафіян переповнювало почуття вдячності і усвідомлення того, що ми не одні, нам протягнули руку помічі і підтримки наші українські православні парафії, українські католицькі парафії, від Римо-Католицької Архієпископії, Англіканської церкви, Об'єднаної церкви і від різних підприємств. Церкви пропонували поділитися з нами своїми приміщеннями, пропонували нам деякі церковні речі для заміни, а бізнеси свої послуги для наших потреб. Проте найголовніше з усього це те, що всі пропонували свої молитви і за все це ми смиренно

вдячні. Катедральна родина вирішила відновити Богослужіння в каплиці "Cropo Funeral Chapel", на ласкаве запрошення адміністрації, бо це важливо, щоб ми продовжували славити Господа як церковна родина. Таким чином, громада поклоняється там щонеділі. Для участі в Богослужіннях у будні віруючі запрошуються відвідувати православну церкву за своїм вибором.

Незважаючи на те, що Його Високопреосвященство митрополит Юрій під час пожежі був поза межами нашої країни, він був негайно поінформований і знаходився в постійному контакті з парафіяльним священиком, щоб знати про стан ситуації. Після повернення, він відвідав катедр, побачив завдану шкоду і висловив парафії слова підтримки, що з вірою, надією і важкою працею наш Храм—Дім Божий ми відновимо.

Хоча завдання зібрати все разом, тобто привести до ладу—це монументальна праця, проте завбачливість парафії в тому, що вона має відповідне страхування і до того на належну суму, бо це дуже допомогло полегшити деякі з початкових переживань. Були заангажовані фахові компанії і робочі бригади, які спеціалізуються в галузі пожежної реставрації, і праця просувається вперед дуже ефективно. В цей час було багато пропозицій допомогти від вірних і прихильників катедральної парафії. Ми, знову ж таки, смиренно вдячні за підтримку, але на даний час в цій ситуації ми повинні дозволити фахівцям продовжувати робити все від них залежне. Якщо настане час, що вони скажуть, що ми можемо прийти і допомогти їм очистити, то в цей час ми обов'язково звернемося за допомогою. А в

міжчасі, будь ласка, моліться за нас.

Перед обличчям такого страшного лиха, ми побачили, що наша громада сильна, що віра її непохитна і ми знаємо, що Господь Бог винесе добро з цих подій. Наша «Мати» постраждала, рана її глибока, але ми будемо стояти поруч неї і зціляти її. Ми з нетерпінням чекаємо того дня, коли наші дзвони знову задзвонять, скликаючи нас до нашої Святині. У цей день всі будуть знати, що маяк надії і святая святих та місце порятунку для всіх, хто входить через відкриті двері Катедрі ще тут, бо з нами Бог.

Багато людей запитують, яким способом вони можуть внести свою лепту на відновлення Катедрі, оскільки вона знаходиться в ремонті. Незважаючи на те, що страхування покриває багато витрат, ми з вдячністю приймаємо пожертвування, які будуть спрямовані на покриття коштів відновлення або придбання нових церковних речей в тому випадку, якщо страхова компанія не буде в змозі. Пожертвування і кореспонденція можуть бути спрямовані на адресу:

Holy Trinity Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral
1175 Main Street
Winnipeg, MB R2W 3S4

Нехай Господь благословить і оберігає всіх вас за ваше співчуття, турботу і молитви.

Please note: current E-mail addresses at the Consistory

Metropolitan Yuriy
V. Rev. Archpriest Taras Udod
V. Rev. Archpriest Taras Udod
Consistory Office
Serhij Obraztsov
Andrew Serray
Valentyna Dmytrenko
Mikhail Pavenski
Mariya Kortchevich
Walter Senchuk

metropolitan@uocc.ca
chancellor@uocc.ca
visnyk@uocc.ca
consistory@uocc.ca
churchgoods@uocc.ca
aserray@uocc.ca
finance2@uocc.ca
mpavenski@uocc.ca
vitalstats@uocc.ca
archives@uocc.ca

Notice to Contributors

The Visnyk / the Herald greatly appreciates and welcomes your contributions of materials about parish community life and activities for publication. Regarding accompanying photographs of events, we ask contributors to select photographs that best represent the event(s) in the written text. Due to space limitations, we ask contributors to prioritize (number in order of importance), and limit the number of photos being sent (max. 6).

Please note that the Visnyk / the Herald reserves the right to edit materials and select photographs that best reflect the mission of Visnyk / the Herald. For further inquiries, please call the Editorial Office or email visnyk@uocc.ca

The Ten Commandments of God's Law

What is a Commandment? When we think of a commandment another word would be a "Law" or "rule. In our lives we have a lot of rules to follow every day. If we do not obey the rules, we run into problems and sometimes we get hurt. For example, when you want to cross the street and the traffic light says STOP what would happen if you walked into traffic? Think of all the rules we have to obey every day.

God gave Moses (Born: c. 1392 b.c.e. Egypt. Died: c. 1272 b.c.e. Moab, Syria. *Egyptian prophet*. The Old Testament prophet Moses was chosen to lead Israel out of Egyptian slavery. He created Israel's nationhood and delivered the Ten Commandments.) the Ten Rules for living right. These rules were meant for all people including us, even though they were given to the people of Israel thousands of years ago.

God gave Moses the Ten Rules for living right.

You can find the Ten Commandments in the Old Testament in your Bibles. The first three tell us how to love God; the other seven tell us how to love the people around us.

In the New Testament—when Jesus was asked "Teacher, which is the great greatest commandment in the Law? Jesus replied: The first and greatest commandment:

1. You shall love the Lord your God with all your soul and with all your mind. The second is

like it: You shall love your neighbour as yourself." Matthew 22: 36-40.

2. You shall not make unto yourself any graven images. In forbidding worship of idols we should not be confused by the Orthodox veneration of holy images or crosses. The word "icon" comes from the Greek word meaning likeness.

In praying before icons we do not pray to the paint, wood or metal, but to the saint who is represented on the icon. We all know that it is easier to think of Jesus if we see his likeness on the cross, than to stand before an empty wall or bookcase. Holy icons are similar to Holy Scriptures, except they are written with faces and objects instead of letters. Remember that our great grandparents and those before them were illiterate so they could not read the Bible, but they learned the Gospel stories from pictures or icons. These were usually hung on the walls in their homes.

Even in the time of Moses, God instructed him to make gold icons of Cherubims to place on the lid of the Ark of the Covenant. (This legendary artifact is the ornate, gilded case built some 3,000 years ago by the Israelites to house the stone tablets on which the Ten Commandments were written. Biblical accounts describe the Ark as large, about the size of a 19th-century seaman's chest, made of gold-plated wood, and topped with two large, golden angels.

3. You shall not take the name of the Lord in vain. How often we hear God's name as a swear word, or said in anger when they are upset.

4. Remember the Sabbath day, to keep it holy. In the Old Testament the seventh day, or Saturday was a day of rest in remembrance of God's Creation. In the new Testament, in the time of the Apostles, it began to be celebrated on the first day of the week, Sunday, in remembrance of the resurrection of Christ.

5. Honour your father and your mother, that it may be well with you and your days may be long upon earth. Respect your parents. Sometimes young people think they know what's best but remember that the parents

were young once too, and they just want you not make mistakes.

6. You shall not kill. This is a commandment for our times as we witness all the horrible things happening in our world today. What a wonderful place the world would be if everyone in the world obeyed this rule.

7. You shall not commit adultery. This is for those who are married, God instructs us to be faithful in marriage. Love your wife or husband and treat them with respect. Do not break your marriage vows.

8. You shall not steal. Stealing is taking that which belongs to someone else. Have you ever

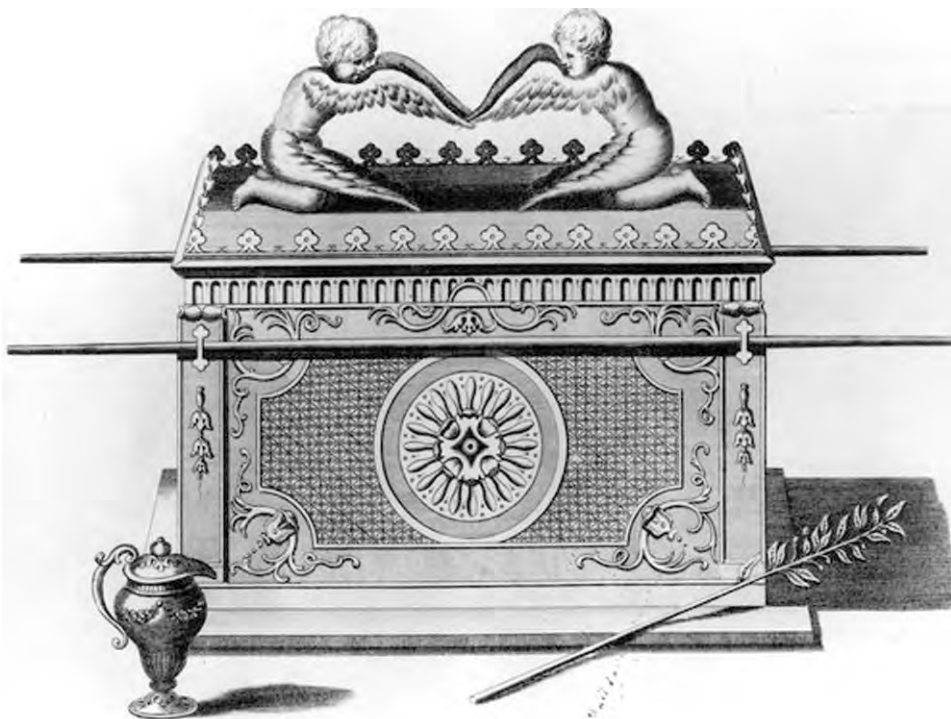
cheated in a game, or in a school test?

9. You shall not bear false witness against your neighbour. This means always tell the truth. Don't make up stories that will hurt people.

10. You shall not covet. We

Dobrodiyka Jane

Ark of the Covenant. Photograph by Hulton Archive/Getty Images.

are forbidden to envy our neighbours possessions, or his talents or anything that is your neighbours'. We should be happy with such bounties as God has allowed us to have. Have you ever felt angry at anyone who can afford nicer clothes or

nicer toys than you have?

Sometimes it is very difficult to keep God's laws. But we must try very hard to do so. Remember your prayers; go to Confession if you are truly sorry. God will forgive you because we believe He loves us.

УВАГА!

Копії Метрик про Хрещення і Вінчання

Оплата за пошук і видачу копії метрики про Хрещення чи Вінчання становить \$30.00.

Чек просимо виписувати на: **Ukrainian Orthodox Church of Canada, 9 St. John's Avenue, Winnipeg, MB, R2W 1G8**

На пошук необхідно від 2 до 4 тижнів.

ATTENTION!

Duplicate Baptismal and Marriage certificates

The cost for searching and issuing Duplicate Baptismal or Marriage certificates is \$30.00. Please make your cheque payable to: **Ukrainian Orthodox Church of Canada, 9 St. John's Avenue, Winnipeg, MB, R2W 1G8**

Please allow 2 to 4 weeks for processing.

You can now pay with:

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH CAMP

ОСЕЛЯ ТРИЗУБ

■ Here is a brief outline of our summer Ukrainian Orthodox Trident Church Camp at Crystal Lake Saskatchewan.

Our camper's ages ranged from 6 to 14 years, a total of 37 campers. Having a smaller group worked out very well as the first week of camp we had downpours of rain and our councilors kept them busy with indoor activities.

Week one Father Mel Slashinsky was our Religious teacher and Dobr. Shirley helped in the kitchen as they spent the first week on site with the campers. Week two Father Michael Faryna came and did the Religion classes in the morning.

Our Administrator and music teacher was Vlad Osatiuk. Ukrainian teacher and one of the councilors was Andriy Tkach. Our senior councilors were Tatianna Ochitwa, Brittany Procyshyn, Kegan Lavoy, Tim Ostryzniuk, Misha Tsybmal and Peter Federchuk junior.

Our campers and staff were kept well feed by our Cook Kristen Procyshyn/Kulach. Dave Kulach was our on-site maintenance man, keeping our grounds well groomed and any repairs where needed looked after.

Our crafts were *Kolach* making under the direction of Rose Ramanda, *Pysanka* drawing designs on plastic eggs with felt markers, *Vinok* (flower head bands) both girls and boys tried their hand at it under the direction of Jennifer Fedun. Also year book cover page.

This year's activities were Flash Mod (our camper's young and old enjoyed taking part in it). Gold Rush, Scavenger Hunt, Obstacle Course, Social Dancing, Bond Fire, Movie nite, Dance nite.

Our final concert was held outdoor for all to see and enjoyed by family and friends. Father Mel Slashinsky closed Trident Camp 2016, with a beautiful prayer.

God Bless
—Leona Procyshyn
President Ukrainian Orthodox
Trident Church Camp

Ukrainian Orthodox Youth Camp Veselka

■ This summer at Camp Veselka 25 campers ages 6-14 spent two exciting weeks on the shores of Lake Winnipeg in early July. Supervised by five dedicated counsellors (Tetyana Haraschuk, Karson Plant, Ainsley Brown, Markian Maximiuk and Artem Porublyovyy, two volunteer "camp mamas", Joan Trimble and Larissa Sotas, and the wonderful Fr. Gene Maximiuk, campers enjoyed the outdoors and fought off fish flies while they golfed, swam, kayaked, paddle boarded, rolled around in giant hamster balls and played basketball (2) and volleyball.

But Camp Veselka was not just about sports. Campers also got creative by painting and working with clay, learning to make pampushky, (3) Ukrainian dancing (4) and singing, designing fashionable outfits using only newspaper and showing off their own talents at the talent show..

Campers also welcomed several exciting visitors—first and foremost

among them were Metropolitan Yuri and Fr. Taras Udod who joined campers for a moleben' and a tasty lunch.(1) Other visitors taught campers about bee keeping and extracting honey, juggling, and birds of prey.

Camp Veselka 2016 wrapped up on Saturday, July 16 with campers, parents and guests joining together for a divine liturgy which was followed by a lunch (5) and a fun concert featuring the songs and dances campers learned over the two weeks.

Camp Veselka 2016 was a huge success and many thanks are due to the Parent Organizing Committee which worked behind the scenes for months planning and preparing.

To see more pictures of Camp Veselka 2016 and learn more about our plans for **Camp Veselka 2017**, which **will be held July 2-15, 2017** check out the Camp Veselka Facebookgroup.

—Submitted by Patricia Maruschak

Last group shot.

Ukrainian dance training.

St. Andrew's College in Winnipeg Колегія Св. Андрея у Вінніпезі

ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG • UNIVERSITY OF MANITOBA
29 DYSART ROAD, WINNIPEG, MANITOBA R3T 2M7 TEL: (204) 474-8895 FAX: (204) 474-7624

— This page is submitted by the St. Andrew's College Administration and Board of Directors.

ST. ANDREW'S COLLEGE and MANITOBA PROVINCIAL USRL-CYC

CHARITY AUCTION

Saturday, September 24, 2016 at 7:00 p.m.
St. Andrew's College, 29 Dysart Road, University of Manitoba

FREE ADMISSION

Complimentary Desserts and Beverages during the Auction

Provided by St. Andrew's Catering

For more information please call 474-8895

Residence Applications

We are now accepting St. Andrew's College Residence applications for the 2016-2017 academic year. Any students who wish to book rooms are urged to contact the **Residence Supervisor, Genia Bozyk**, as soon as possible at (204) 474-8895 or email st_andrews@umanitoba.ca

Accommodations will be assigned on a first-come, first-served basis with preference given to returning students. The final decision of admission to the Residence is at the discretion of the St. Andrew's College Administration.

КОЛЕГІЯ СВ. АНДРЕЯ У ВІННІПЕЗІ
запрошує Вас на

ІНАВГУРАЦІЮ 2016 р. І ВРУЧЕННЯ НАГОРОД

у неділю 25-го вересня 2016 р.
о 2:00 год. після обіду у головній залі Колегії Св. Андрея.
Після Урочистої програми буде прийняття.

ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG
invites you to the

2016 INAUGURATION AND AWARDS CEREMONY

on Sunday, September 25, 2016 at 2:00 p.m.
in the Main Hall of St. Andrew's College.
Reception to follow.

В Колегії Св. Андрея
на Богословському Факультеті
відбудеться вечірній курс
St. Andrew's College
Faculty of Theology Evening Course

OLD TESTAMENT 111 СТАРИЙ ЗАПОВІТ 111

The Face of Christ in the Old Testament

Instructor: V. Rev. Archpriest Roman Bozyk
Classes held Tuesdays 7:00 p.m. - 9:45 p.m.
First Class: Tuesday, September 13, 2016

All those interested are welcome to audit this course

Tuition: \$400

Auditor: \$200

For further information, please contact:

Telephone: 474-8895 Fax: 474-7624
e-mail: st_andrews@umanitoba.ca

ALL ARE WELCOME!

St. Andrew's College in Winnipeg, 29 Dysart Road, Winnipeg, MB R3T 2M7

Mini College 2016 Instructors

Left to right: Oleh Romanyna, Roman Demchyslyn, Ulyana Statkevych (Program Coordinator), Oryanna Maximiuk, Vasyl Kobrii, Solomiya Shavala, Ivan Zhovnych, Taras Chuprovskiy

Містечко Сокіль – родинне гніздо князів Сокульських

Володимир Рожко—Кандидат церковно-історичних наук, історик-архівіст, дійсний член ІДВ у Вінніпезі, Канада і його представник в Україні, почесний професор Східноєвропейського Національного університету ім. Лесі Українки, викладач Волинської Православної Богословської академії

продовження з минулого числа

2. 3 роду князів Сокульських

Але й ті нечисленні історичні джерела, якими володіє автор, дають можливість прочитати окремі сторінки до життєпису князів Сокульських.

Цей княжий рід, як ми зазначили вище, бере свої витоки від князів Четвертинських, які в свою чергу родово коріння виводили від Рюриковичів, нащадками яких були Турово-Пінські князі.

Серед князів Четвертинських бачимо цілу низку визначних патріотів рідного народного і Святої Православної віри, таким був князь Михайло Михайлович на Соколі—Сокульський протопласт цього роду, видатний родоначальник, палкий прихильник і оборонець Святого Українського православ'я. Його три сини Юрій, Василь, Султан волинський хорунжий займали найбільш високі і почесні військові посади, тримали під своїми хоругвами добре вишколених і озброєних воїнів, палких захисників рідної землі, їх нащадки Андрій, Юрій, Максим—сини князя Василя Михайловича і його дружини з Хребтовичів, продовжили військову справу свого батька, а Остап Васильович Сокульський († близько 1579) був Луцьким підсудком у 1565 1579 роках.

Князь Султан Михайлович Сокульський мив двоє синів Василя († 1568) і Марка († 1583), та дочок Анну і Олену прославив своє ім'я як великий будівничий як самого містечка, укріпленого замку, храмів Божих. Його ім'я пов'язано і будівництвом оригінальної пам'ятки волинських зодчих церкви Успіння Пресвятої Богородиці—справжнього архітектурного шедеву тої доби на Волині.

Марко Солтанович князь на Соколі мав сина Стефана, троє дочок княгині Варвара, Олександра, Мар'яна.

Князь Стефан Маркевич (чернець Софроній † 1617) був серед тих, хто відбудував монастир Преображення Господнього у містечку Четвертня 1600 року та заснував обитель Чесного Хреста Господнього на лівому березі річки Стир недалеко Нової Четвертні (нині село Боровичі).

—Свято-Преображенський Монастир був відбудований князем (заснований біля 1437 року) на околиці містечка Четвертні. Всі його первісні будівлі були дерев'яні, включно з монастирським храмом. Ця православна обитель стала важливим духовним осередком краю, місцем перебування архимандритів, вагомим культурно-освітнім центром Волинської землі. Місійна праця іноків сягала навколишніх сіл і містечок, в час якої вони під керівництвом о. Сафронія засівали золоте зерно науки Христової, були ініціаторами побудови храмів в навколишній місцевості, в яких запалювали вікове світло українського православ'я,—знаходимо в історичному джерелі [12, с. 304].

Духовна праця о. Сафронія підготувала ґрунт для надрукування в святій обителі мандрівними друкарями ієромонахом Павлом Домжив-Люткевичом та ієродияконом Сильвестром, які прибули до Четвертні у Різдва Богородичного монастиря у Загорові «Псалтир» 1625 року [8, с. 209-210].

Отож серед роду князів Сокульських маємо ряд визначних особистостей, які залишили помітний слід в історії Волинської землі як будівничі замку, храмів Божих у містечку Соکیل, військових хорунжих, які вишколювали і керували воїнами-захисниками рідного краю від турецько-татарських орд, польських зажерливих феодалів і підступно-зрадливих, наскрізь ворожих московських орд, які століттями накидали своє хижацьке око на Україну-Русь. Серед цього роду, що для нас дуже важливо, бачимо і визначних духовних осіб, зокрема чернець Софроній, в миру князь Стефан Сокульський, який похований в обителі Преображення Господнього в Четвертні, де він засівав золоте зерно віри Христової, творив духовні цінності для Святої Української Православної Церкви, рідної віри, носієм, оборонцем і захисником якої був і таким приходиться до нас крізь віки, залишається в пам'яті народній.

3. Святині княжого містечка на Стиром

Документальні та історичні джерела Держархіву Волинської області за 1873 рік опрацьовані автором, дають нам підставу вважати, що містечко Сокуль з XVI ст. мало два храми Божих—Успіння Пресвятої Богородиці, 1537 року, мурована коштом князя Марка Сокульського та церква Св. Троїці, дата побудови невідома, але належить до доби того ж князя. Святиня Успіння Божої Матері високомистецький твір суто волинських майстрів, яка увібрала в себе найкращі зразки їх монументального церковного будівництва, вона не є дублетом жодного з відомих храмів Волині тої доби, а своєю оригінальністю належить до найцінніших мистецьких пам'яток України.

Церква однефна з півкруглою апсидою. Муровані стіни шириною до 1,5 метрів, вузькі вікна, двері, яка на випадок ворожого нападу перетворювалася у фортецю, без сумніву, що цей архітектурний твір є XVI ст., а не 1816 року, як це зазначали московські джерела та «охоронна таблиця» пам'ятки архітектури [9, с. 106]. За вище зазначеною датою документальне джерело подає нам наступні відомості. До парафії Успіння Божої Матері належали опріч частини парафіян містечка ще й села Навіз, Духче, Копче, Ігнатівка. Всього дворів 104, чол. 312, жін. 314. Настоятель Карпо Григорович Рачицький, 30 років, рукоположений єпископом Єпифаном Руської унійно-православної церкви. Дружина священника Парасинія, вік 25 років,

Церква Святої Троїці

діти Андрій і Єфросинія. До церкви Св. Троїці в 1797 році було приписано дворів 84, чол. 247, жінок 243, парафіяни лише містечка. Настоятель Василь Оліщевський, 35 років, дружина Юліанія, 29 років, діти: Петро, Марія, Анастасія [1, арк. 100-101].

Документальні джерела ДАВО за 1799 рік подають нам статистику дворів і парафіян приписаних до церкви Успіння Пресвятої Богородиці:

Село Навіз - дворів 40, парафіян 202.

Село Духче - дворів 35, парафіян 185.

Село Смердин - дворів 15, парафіян 100.

Село Копче - дворів 12, парафіян 62 [2, арк. 74].

За документальними джерелами ДАВО в 1868 році у містечку Сокуль опріч церкви Успіння Пресвятої Богородиці, Св. Троїці була ще й кладовищенська Вознесіння Господнього, дерев'яна, невідомо ким і коли побудована, служби Божі на той час не служилися [3, арк. 311]. Церкву Св. Троїці 1853 році замість попередньої, аварійної, зведено нову. В селі Погинькі де возведено новий храм, було громадою закуплено їх попередню церкву, перевезено до містечка і на давньому церковищі відновлено у її первісному вигляді місцевими майстрами, які також у 1873 році побудували кладовищенську церкву Св. Іллі у селі Навіз.

До церкви Успіння Божої Матері, затісної вже для парафіян в кінці XIX ст., до західного фасаду добудовано дерев'яний зруб бабинця висотою з нефом. По перебудові цер-

ква за композицією нагадувала трьохзрубний храм з невеликим ганочком біля бабинця. Дзвіниця знаходилася з північного заходу від святині, дерев'яна, двоярусна з шатровою покрівлею завершеною невеликою головою, побудували її одночасно з добудовою самої церкви.

Церкву Св. Троїці в 1943 році разом з вірними хотіли спалити німецькі есеси і мадяри, однак старший офіцер мадярської команди зробити цього не дозволив, а Свято-Успенську церкву місцеві московсько-більшовицькі попіхачі-комуністи не лише зняли з реєстру в 1961 році, а й перетворили у колгоспний склад міндобрив, будматеріалів, щоб знищити давні настінні розписи місцевих іконописців [4, арк. 61].

Побачене мною на поч. 90-х рр. XX ст. при моїх перших наукових пошуках в Соколі подаю в надрукованій моїй статті 1991 році:

—Із замковища стежка понад лугом привела мене до Успенської Церкви, яка ще здалеку нагадує обкрадену і збезчещену вдову-каліку. Довгостою перед входом, вдивляюсь з боєм в так звану «охоронну таблицю» з написом, в якому свідомо перевернуто дату «Успенська церква, 1816 р.». Напіврозвалена покрівля, облуплені стіни, вибиті вікна. Крізь шпаринку в дверях заглядаю в середину храму. Там склад міндобрив, облицювальної плитки. Ще один пам'ятник добі застою і його тогочасним горе-керівникам, вихованими на руйнації і байдужості. Облуплені стіни всередині, колись були розписані чудовими розписами [10, с. 51].

(далі буде)

Костел Різдва Пресвятої Богородиці (сучасний вигляд)

Notice of upcoming**Manitoba Provincial Ukrainian Self Reliance League
of Canada Convention 2016****Saturday, September 24, 2016**

Watch for program details as they become available.
Please reserve the date and plan to attend. Everyone is welcome.

**Manitoba Provincial CYC-USRL Convention
(TYC-USRA, C.Y.K.- UWAC, CYMK-UOY)****Saturday, September 24, 2016**

St. Andrew's College
29 Dysart Road, Winnipeg, MB

Theme: "The 125th Anniversary of Ukrainian Settlement in Canada"**PROGRAM**

- 8:30 a.m. — Registration and Refreshments
 9:00 a.m. — Малебенъ - Moleben
 9:30 a.m. — Official Opening
     — Procession with Banners
     — Opening Prayer
     — Prayer Honouring the Memory
        of Deceased CYC-USRL Members
     — Election of Convention Secretary
     — Greetings:
        — His Eminence Metropolitan YURIJ
        — V. Rev. Fr. Taras Udod, UOCC Chancellor
     — National Presidents
        — CYC-USRL - Dr. Tony Harras
        — C.Y.K.-UWAC - Lesia Perret
        — TYC-USRA - Emil Yereniuk
        — CYMK-UOY - Lisa Zienchuk
     — Provincial Presidents
        — TYC-USRA - Myroslaw Bugera
        — C.Y.K.-UWAC - Dobr. Orysia Ehrmantraut
        — CYMK-UOY - Natalia Ivaniv
 10:00 am. — Separate Sessions
             (TYC-USRA, C.Y.K.-UWAC, CYMK-UOY)
 12:00 pm. — Lunch
 1:00 pm. — Joint Session
- Presentations by four panelists, each discussing one of the
four waves of Ukrainian Immigration to Canada**
- Acceptance of 2014 Convention Minutes
 — Reports:
     — MB Prov. CYC-USRL President (Myroslaw Bugera)
     — MB Prov. CYC-USRL Treasurer (Daria Hyworon)
     — SUS Foundation (Walter Manulak)
     — Museum (Marijka Spytkowski)
     — Ukrainian Voice (Maria Bosak)
     — MB Provincial CYC-USRL Executive Election
     — Resolutions
     — Results of Elections
        (C.Y.K.-UWAC, TYC-USRA, CYMK-UOY)
     — Verification Committee Report
- 5:00 p.m. — Вечірня - Vespers
 5:30 p.m. — Dinner / Banquet
 7:00 p.m. — Charity Auction
             (Free admission - Everyone welcome to attend)

Convention Registration Fee - \$60 (all inclusive)   CYMK - \$20** Additional Dinner / Banquet tickets may be purchased for \$25 per ticket.***Dear Readers,**

It is our desire at the *Visnyk* that memorial announcements sent in by our readers appropriately honour their departed loved ones. To this end, we request that announcements do not exceed **900 words**.

We also request that, when submitting an announcement with a picture, you send us an actual photograph. Please do not send pictures from newspaper clippings, computer print-outs or photocopies, as these take a great deal of time to prepare for publication and rarely render a good image when printed in the paper. High resolution digital pictures are also acceptable.

Photographs will be sent back only upon request and if accompanied with a self-addressed stamped envelope. Thank you.

— Editor

WITH THE BLESSING OF HIS GRACE, ANDRIY, BISHOP OF THE EASTERN EPARCHY

EASTERN EPARCHY, UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA

YOUTH ORPHANAGE MISSION**DECEMBER 18TH – 27TH, 2016****UKRAINE**

An aid mission for youth — ages 18-27 — to orphanages in Ukraine.
While in Ukraine, transportation, meals and lodging will be provided.

Participants are required to cover the cost of their own airfare —
community fundraising is encouraged. Space is limited.

For more information and to apply, visit:

uocceast.ca/mission

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA

BICHNIK the HERALD

• LE MESSENGER •

9 St. John's Avenue
Winnipeg, Manitoba, Canada R2W 1G8

Renew or Subscribe Today!

PLEASE ENTER MY SUBSCRIPTION FOR:

☐ 1 year   ☐ 2 years   ☐ 3 years

Non-UOCC members: \$50.00 + GST; Institutional: \$75.00 + GST

Foreign subscription: \$80.00 (USD)

U.S.A.: \$75.00 (USD)

☐ Enclosed is my cheque payable to "The Herald" for \$_____☐ First time subscriber   ☐ Renewal   ☐ Gift

Name _____

Address _____

City /Prov./ Postal Code _____

Phone number (   ) _____

Please enclose your label from "The Herald".

✂ —————

CHANGE OF ADDRESS TO "THE HERALD"

Name _____

Address _____

City /Prov./ Postal Code _____

Please enclose your label from "The Herald".*Please allow 4-6 weeks for processing!*

Бл. п. Митрофорний
протоієрей Микола
Дерев'янка (1943-2013)
В 3-у річницю упокоєння

■ У третю річницю упокоєння улю-

бленного чоловіка Митрофорного протоієрея Миколая Дерев'янки, який упокоївся 11-го серпня 2013 р. У його світлу пам'ять складаю пожертву як нев'янучий вінок на Фундацію (Endowment Fund) Української Православної Церкви в Канаді. Сильно оплакуємо його, хоч знаємо, що він вдома із Господом. Нехай Господь Бог оселить душу спочилого отця Миколая в Царстві Небеснім. У блаженнім успінні вічний спокій подай Господи спочилому рабу Твоєму, отцю Миколаяєві, і сотвори йому вічну пам'ять!

Добр. Варвара-Марія
Павенська (1922-1993)
В 23-у річницю упокоєння

■ Сповнилися 23 сумно-тяжких років, відколи відійшла від нас у Вічність люба, незабутня, дорога нам

дружина, мати та бабуся, добродійка Варвара-Марія Павенська (упокоїлась 8-го серпня 1993 р.). Залишила ти, люба наша, все рідне, і тут, і там у потопаючій в зелені та квітах молдавській, Святослава Осломисла землі, щоб через ріки та океан прилетіти та спочити в канадській землі. Хай твій спокій ніщо не тривожить. Приймай безмежну вдячність від нас всіх та щирі молитви наші до Бога за спасіння твоє, за твою благородну, праведну, люблячу і всепрощаючу душу. Нехай Милосердний Господь Бог простить тобі, люба наша, всі твої провини і оселить твою душу в Царстві Своїм, там де праведні спочивають. Вічна тобі пам'ять!

Бл. п. Семен і Анна
Сиротюки

(1992-2014)

У 24-ту річницю
упокоєння

■ 24-у річницю упокоєння дорогого тата, дідуся, пра-дідуся і пра пра-діда Семена, який упокоївся 13-го червня 1992 р. в м. Едмонтоні, і у 12-у річницю упокоєння дорогої мами, баби, пра-баби і пра пра-баби Анни, яка упокоїлася 3 липня 2004 р. в м. Едмонтоні. Тяжко згадувати ті часи, коли ви відійшли від нас на вічний спочинок

(2004-2014)

У 12-ту річницю
упокоєння

у Божій оселі, де всі праведні перебувають. А ми, як нев'янучий вінок у вашу пам'ять складаємо пожертву на пресовий фонд Вісника. Нехай Господь Бог осилить душі спочилих у Царстві Небеснім. Вічна вам пам'ять! —дочка Надя, внуки, правнуки, і пра-правнуки

Марія і Петро Бурак
У світлу пам'ять

■ У восьму сумну річницю смерті найдорожчої мами і бабусі світлої пам'яті Марії Бурак. яка упокоїлася 13-го грудня, 2008 р. і першу річницю смерті найдорожчого тата і дідуся світлої пам'яті Петра Бурака, який упокоївся 4-го травня, 2015 р., як нев'янучий вінок на їхню могилу складаємо пожертву \$100.00 на пресфонд Вісника. Нехай пам'ять про наших батьків назавжди залишиться в наших серцях. Вічна їм пам'ять! —Дочка Оріся і Д-р. Юрій Лисик; Дочка Галя і Ярослав Роєнко Син Андрій і Люся Бурак Внуки Петро, Люба, Лариса, Григорій, Юстина, Антон.

Ordination anniversaries:
Bishops, Priests, Deacons

AUGUST

Bozyk, Very Rev. Fr. Roman	—August 26, 1979
Ehrmantraut, Rev. Fr. Richard	—August 19, 1995
Feskiv, Rev. Fr. Volodymyr	—August 05, 2004
Hupka, Very Rev. Archpriest Alex	—August 23, 1970
Krawchenko, Rt. Rev. Protopresbyter Dr. Oleg	—August 16, 1959
Rybalka, Rt. Rev. Protopresbyter Jakiw	—August 21, 1955
Sencio, Rt. Rev. Protopresbyter Bohdan	—August 16, 1970

May God Grant them Many, Blessed Years! На Многії Літа!

Notice to Contributors

The Visnyk / The Herald greatly appreciates and welcomes your contributions of materials about parish community life and activities for publication. Regarding accompanying photographs of events, we ask contributors to select photographs of a resolution of 300 dpi or higher. In addition, the photograph dimensions should be sized for 12.5 cm (5 in) width (two columns wide). In addition, photographs should be saved in JPG or TIFF formats.

CORRECTION: In the June/July issue of The Visnyk/The Herald, Vol. 6,7, p. 30, regarding the June-July Schedule of Services the information should have read: NORTHWESTERN ONTARIO — FORT FRANCES, ST. GEORGE Priest-in-Charge: Rev. Bohdan Statkevych Tel: (204) 261-3952 instead of: NORTHWESTERN ONTARIO — FORT FRANCES, ST. GEORGE Priest-in-Charge: Rt. Rev. Mitred Archpriest Henry Lakusta Tel: (204) 253-2434 The Editorial Department regrets any inconvenience this misprint may have caused.

PASCHALION

Year	Beginning of Great Lent	Orthodox Pascha	Latin Pascha	Ascension	Pentecost	Beginning of Apostles Fast
2017	Feb. 27	April 16	April 16	May 25	June 4	June 12
2018	Feb. 19	April 8	April 1	May 17	May 27	June 4
2019	Mar. 11	April 28	April 21	June 6	June 16	June 24

ПАСХАЛІЯ

Рік	Початок Великокого посту	Православна Пасха	Латинська Пасха	Вознесіння	Тройця	Початок Петрівки
2017	27 лютого	16 квітня	16 квітня	25 травня	4 червня	12 червня
2018	19 лютого	8 квітня	1 квітня	17 травня	27 травня	4 червня
2019	11 березня	28 квітня	21 квітня	6 червня	16 червня	24 червня

CENTRAL EPARCHY– MANITOBA

PORTAGE LA PRAIRIE-BRANDON	
<i>Priest: Rt. Rev. Mitred Archpriest Michael Skrumeda Tel: (204) 582-9053</i>	
Sunday - 4	10:00 a.m. - Liturgy - Brandon
Sunday - 11	10:00 a.m. - Liturgy - Portage la Prairie
Sunday - 18	10:00 a.m. - Liturgy - Brandon
Sunday - 25	10:00 a.m. - Liturgy - Portage la Prairie
Oct. Sunday - 2	10:00 a.m. - Liturgy - Brandon
Sunday - 9	10:00 a.m. - Liturgy - Portage la Prairie
Sunday - 16	10:00 a.m. - Liturgy - Brandon
Sunday - 23	10:00 a.m. - Liturgy - Portage la Prairie

ST. IVAN SUCHAVSKY CATHEDRAL, WINNIPEG	
<i>Priest-in-Charge: Rt. Rev. Mitred Archpriest Henry Lakusta</i>	
<i>Tel: (204) 253-2434 Cell: (204) 990-9056</i>	
Sunday - 17	10:00 a.m. - Liturgy
Sunday - 24	10:00 a.m. - Liturgy
Sunday - 31	10:00 a.m. - Liturgy
Oct. Sunday - 9	10:00 a.m. - Liturgy
Sunday - 16	10:00 a.m. - Liturgy
Sunday - 23	10:00 a.m. - Liturgy
Sunday - 30	10:00 a.m. - Liturgy

ST. MICHAEL'S HERITAGE CHURCH, WINNIPEG	
<i>Priest-in-Charge: Rev. Evan Maximiuk Tel: (204) 474-2812</i>	
Sunday - 4	10:00 a.m. - Liturgy
Sunday - 11	10:00 a.m. - Liturgy
Sunday - 18	10:00 a.m. - Liturgy
Oct. Sunday - 2	10:00 a.m. - Liturgy
Sunday - 9	10:00 a.m. - Liturgy
Sunday - 16	10:00 a.m. - Liturgy

ST. NICHOLAS GONOR, 6594 HENDERSON HWY.	
<i>Priest: Rt. Rev. Protopresbyter Dr. Oleg Krawchenko Tel: (204) 269-9068</i>	
Sunday - 25	10:00 a.m. - Liturgy
Oct. Sunday - 30	10:00 a.m. - Liturgy

ST. GEORGE’S AND SATELLITE PARISHES OF DAUPHIN	
<i>Priest: Rev. Fr. Brent Kuzyk Tel: (204) 638-4704</i>	
Thursday - 8	10:00 a.m. - Liturgy - Gilbert Plains Care Home 2:30 p.m. - Obidnytsia - PCH
Wednesday - 21	10:00 a.m. - Liturgy - Chapel
Thursday - 22	2:00 p.m. - Obidnytsia - St. Paul’s
Tuesday - 27	10:00 a.m. - Liturgy - Garland
Oct. Thursday - 6	10:00 a.m. - Liturgy - Gilbert Plains Care Home 2:30 p.m. - Obidnytsia - PCH
Friday - 14	10:00 a.m. - Liturgy - Chapel
Thursday - 27	2:00 p.m. - Obidnytsia - St. Paul’s

ROBLIN–ROSSBURN/OAKBURN PARISH DISTRICTS	
<i>Priest-in-Charge: Rev. Fr. Roman Stefanyshyn Cell: (204) 899-2177</i>	
Sunday - 4	10:00 a.m. - Liturgy - Roblin
Sunday - 11	10:00 a.m. - Liturgy - Rossburn
Sunday - 18	10:00 a.m. - Liturgy - Lennard
Oct. Sunday - 2	10:00 a.m. - Liturgy - Rossburn
Sunday - 9	10:00 a.m. - Liturgy - Roblin
14-16	Clergy Conference (Central Eparchy Assembly) - Saskatoon
Sunday - 30	10:00 a.m. - Liturgy - Seech

VITA PARISH DISTRICT	
<i>Priest: V. Rev. Archpriest Miron Pozniak Tel: (204) 334-6297</i>	
Sunday - 4	10:00 a.m. - Liturgy - Rosa
Sunday - 11	10:00 a.m. - Liturgy - Sirko (Old Church)
Sunday - 18	10:00 a.m. - Liturgy - Sundown 2:00 p.m. - Obidnytsia - Vita Shady Oaks
Sunday - 25	10:00 a.m. - Liturgy (<i>Khram</i>) - Senkiw
Oct. Sunday - 2	10:00 a.m. - Liturgy - Tolstoi
Sunday - 9	10:00 a.m. - Liturgy - Sirko 2:00 p.m. - Obidnytsia - Vita Shady Oaks
Sunday - 16	10:00 a.m. - Liturgy - Vita
Sunday - 23	10:00 a.m. - Liturgy - Sundown

NORTHWESTERN ONTARIO

FORT FRANCES, ST. GEORGE	
<i>Priest-in-Charge: Rev. Bohdan Statkevych</i>	
<i>Tel: (204) 261-3952</i>	
Sunday - 11	9:30 a.m. - Liturgy - Fort Frances
Sunday - 18	9:30 a.m. - Liturgy - Kenora
Sunday - 25	9:30 a.m. - Liturgy - Fort Frances
Oct. Sunday - 9	9:30 a.m. - Liturgy - Fort Frances
Sunday - 16	9:30 a.m. - Liturgy - Kenora
Sunday - 23	9:30 a.m. - Liturgy - Fort Frances

SASKATCHEWAN

CANORA-KAMSACK-SWAN RIVER PARISH DISTRICT	
<i>Priest: Rev. Fr. Michael Faryna Tel: (306) 563-5133</i>	
Thursday - 1	2:00 p.m. - Moleben’ - Norquay PCH
Sunday - 4	10:00 a.m. - Liturgy - Hyas
Monday - 5	2:00 p.m. - Moleben’ - Gateway Lodge
Sunday - 11	10:00 a.m. - Liturgy - Burgis
Wednesday - 14	10:00 a.m. - Liturgy - Mazeppa
Sunday - 18	10:00 a.m. - Liturgy - Hudson Bay 4:00 p.m. - Obidnytsia - Drobot
Monday - 19	10:00 a.m. - Liturgy - Canora
Wednesday - 21	10:00 a.m. - Liturgy - Sturgis
Friday - 23	2:00 p.m. - Moleben’ - Kamsack PCH
Saturday - 24	10:00 a.m. - Liturgy - Swan River
Sunday - 25	10:00 a.m. - Liturgy - Canora
Tuesday - 27	10:00 a.m. - Liturgy - Endeavour
Oct. Sunday - 2	10:00 a.m. - Liturgy - Mazeppa
Monday - 3	2:00 p.m. - Moleben’ - Gateway Lodge
Thursday - 6	10:00 a.m. - Liturgy - Sturgis 2:30 p.m. - Moleben’ - Norquay PCH
Saturday - 8	10:00 a.m. - Liturgy - Mamornitz

Sunday - 9	10:00 a.m. - Liturgy - Canora
14-16	Clergy Conference (Central Eparchy Assembly) - Saskatoon
Sunday - 16	10:00 a.m. - Liturgy - Stenen 4:00 p.m. - Obidnytsia - Mazeppa
Wednesday - 19	10:00 a.m. - Liturgy - Endeavour
Sunday - 23	10:00 a.m. - Liturgy - Swan River
Friday - 28	2:00 p.m. - Moleben’ - Kamsack PCH
Sunday - 30	10:00 a.m. - Liturgy - Kamsack
Monday - 31	10:00 a.m. - Liturgy - Canora

DESCENT OF THE HOLY SPIRIT & SATELLITE PARISHES OF REGINA	
<i>Priest: Rev. Fr. Michael Maranchuk Tel: (306) 757-0445</i>	
Saturday - 3	5:00 p.m. - Great Vespers - Selo
Sunday - 4	10:00 a.m. - Liturgy (<i>English</i>) - Descent of the Holy Spirit 3:00 p.m. - Obidnytsia - Candiac 5:00 p.m. - Great Vespers - Selo
Saturday - 10	10:00 a.m. - Liturgy (<i>English</i>) - Descent of the Holy Spirit
Sunday - 11	3:00 p.m. - Obidnytsia - Moose Jaw 10:00 a.m. - Liturgy - Selo
Wednesday - 27	10:00 a.m. - Liturgy (<i>English</i>) - Descent of the Holy Spirit
Oct. Sunday - 2	6:15 p.m. - Akathyst & Bible study (Orthodoxy class) 10:00 a.m. - Liturgy - Moose Jaw
Saturday - 8	10:00 a.m. - Liturgy - Descent of the Holy Spirit
Sunday - 9	10:00 a.m. - Liturgy - Selo
Tuesday - 11	10:00 a.m. - Obidnytsia - Parkside CH
Wednesday - 19	6:15 p.m. - Akathyst & Bible study (Orthodoxy class) 5:00 p.m. - Great Vespers - Selo
Saturday - 22	10:00 a.m. - Liturgy - Descent of the Holy Spirit
Sunday - 23	3:00 p.m. - Obidnytsia - Candiac 10:00 a.m. - Obidnytsia - Parkside CH 6:15 p.m. - Akathyst & Bible study (Orthodoxy class) 5:00 p.m. - Great Vespers - Selo
Wednesday - 26	10:00 a.m. - Liturgy - Descent of the Holy Spirit
Saturday - 29	11:50 a.m. - Hallelujah night - Descent of the Holy Spirit
Sunday - 30	

NORTH BATTLEFORD–GLASLYN–HAFFORD PARISHES	
<i>Priest: Rev. Bohdan Demczuk Tel: (306) 373-8920</i>	
Sunday - 4	9:30 - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - North Battleford
Sunday - 11	9:30 - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - Hafford
Sunday - 18	9:30 - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy (<i>Khram</i>); Blessing of Graves - Krydor
Sept. 25-Oct.1	Priest’s vacation
Oct. Sunday - 2	9:30 - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy; Lunch - North Battleford
Sunday - 9	9:30 - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - Glaslyn
14-16	Clergy Conference (Central Eparchy Assembly) - Saskatoon
Sunday - 23	9:30 - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - North Battleford
Sunday - 30	9:30 - Confession; 10:00 a.m. - Liturgy - Hafford

MELFORT–NIPAWIN–WAKAW PARISH DISTRICT	
<i>Priest: Rev. Fr. Patrick Powalinsky Tel: (306) 382-1510</i>	
Sunday - 11	10:00 a.m. - Liturgy - Codette
Sunday - 18	10:00 a.m. - Liturgy (<i>Khram</i>) - Gronlid
Tuesday - 27	10:00 a.m. - Liturgy (<i>Khram</i>) - Lepine
Oct. Sunday - 2	10:00 a.m. - Liturgy - Codette
Sunday - 9	10:00 a.m. - Liturgy (<i>Khram</i>) - St. Julien
14-16	Clergy Conference (Central Eparchy Assembly) - Saskatoon
Sunday - 23	10:00 a.m. - Liturgy - Cudworth
Sunday - 30	10:00 a.m. - Liturgy - Melfort

YORKTON DISTRICT PARISH	
<i>Priest: V. Rev. Archpriest Mel Slashinsky Tel: (306) 782-2998</i>	
Saturday - 3	2:00 p.m. - Blessing of Graves - Laurie/lysenko
Sunday - 4	9:00 a.m. - Liturgy - Yorkton
Thursday - 8	10:30 a.m. - Moleben’ - Yorkton Nursing Home
Sunday - 11	10:00 a.m. - Liturgy - Yorkton
Thursday - 15	2:00 p.m. - Obidnytsia - Theodore Nursing Home
Sunday - 18	10:00 a.m. - Liturgy - Sheho Town 3:00 p.m. - Blessing Harvest - Riverside
Sunday - 25	10:00 a.m. - Liturgy; Blessing Harvest - Yorkton
Oct. Sunday - 2	10:00 a.m. - Liturgy - Yorkton
Saturday - 8	10:00 a.m. - Liturgy - Melville
Sunday - 9	10:00 a.m. - Liturgy - Yorkton
Wednesday - 12	10:30 a.m. - Obidnytsia - Yorkton Nursing Home
14-16	Clergy Conference (Central Eparchy Assembly) - Saskatoon
Sunday - 23	10:00 a.m. - Liturgy - Sheho Town
Sunday - 11	10:00 a.m. - Liturgy - Yorkton

WESTERN EPARCHY–ALBERTA

VEGREVILLE PARISH DISTRICT	
<i>Priest: V. Rev. Archpriest Slawomir Lomaszkiewicz Tel: (780) 632-2078</i>	
Sunday - 4	9:30 a.m. - Liturgy (<i>English</i>) - Vegreville
Tuesday - 6	10:00 a.m. - Obidnytsia - Mary Immaculate, Mundare
Wednesday - 7	10:30 a.m. - Obidnytsia - Century Park 3:00 p.m. - Obidnytsia - Heritage House, Vegreville
Thursday - 8	10:15 a.m. - Obidnytsia - Homestead Lodge, Vegreville
Sunday - 11	10:00 a.m. - Liturgy - Camrose 11:30 a.m. - Blessing Students - Camrose
Thursday - 15	10:15 a.m. - Obidnytsia - St. Michael Manor, Vegreville
Sunday - 18	9:30 a.m. - Liturgy - Vegreville
Wednesday - 21	9:30 a.m. - Liturgy - Vegreville
Sunday - 25	10:30 a.m. - Liturgy - Lloydminster
Tuesday - 27	9:30 a.m. - Liturgy - Vegreville
Wednesday - 28	10:30 a.m. - Liturgy - Vegreville C.C.
Oct. Sunday - 2	10:00 a.m. - Liturgy (<i>English</i>); 11:30 a.m. - Thanksgiving - Yorkton
Wednesday - 5	10:30 a.m. - Obidnytsia - Century Park 3:00 p.m. - Obidnytsia - Heritage House, Vegreville 6:30 p.m. - Bible study
Thursday - 8	10:15 a.m. - Obidnytsia - Homestead Lodge, Vegreville
Sunday - 9	10:00 a.m. - Liturgy; 11:30 a.m. - Thanksgiving - Sich Kolomea 3:00 p.m. - Obidnytsia; 4:00 p.m. - Thanksgiving - Camrose
Wednesday - 12	6:30 p.m. - Bible study - Vegreville
Thursday - 13	10:00 a.m. - Obidnytsia - St. Michael Manor, Vegreville

continued on p.27

Нова книга Володимира Рожка

■ У вересні 2016 року Божого виходить у світ чергова праця Володимира Рожка з історії Української Православної Церкви Високопреосвященний Геннадій Шиприкевич, архієпископ Січеславський і Чикагський. Володимир Рожко—автор 35-те книг. Якщо бажаєте придбати примірник цієї книги, просимо написати авторові на адресу:

Володимир Рожко
вул. Липинського 1, кв. 19 м. Луцьк, 43024
Україна-Ukraine Тел.. 0332-78-90-90
Щоби допомогти авторові у виданні цієї важливої праці, просимо всіх небайдужих православних українців Канади і США стати спонсорами. Ім'я всіх спонсорів буде поміщено в монографії.

continued from p.26

`Saturday - 15	10:30 a.m. - Liturgy - Lloydminster
Sunday - 16	10:00 a.m. - Liturgy - Vegreville
Tuesday - 18	10:00 a.m. - Educational Program - Lloydminster
Wednesday - 19	10:00 a.m. - Educational Program - Vegreville
20-23	Clergy Conference (Western Eparchy Assembly) - Edmonton 9:00 a.m. - Liturgy - Edmonton
Wednesday - 26	10:00 a.m. - Obidnytsia - Vegreville CC
Saturday - 29	6:30 p.m. - Vespers - Lloydminster
Sunday - 30	10:30 a.m. - Liturgy; 11:30 a.m. - Thanksgiving - Lloydminster

BONNYVILLE-ST. PAUL DISTRICT
Priest: Rev. Fr. Peter Haugen Contact number: **Cell: 1 (587) 252-2715**

Sunday - 4	10:00 a.m. - Liturgy - St. Paul
Sunday - 11	10:00 a.m. - District General Meeting - Sandy Rapids
Sunday - 18	10:00 a.m. - Liturgy - Nowa Bukowina
Sunday - 25	10:00 a.m. - Liturgy - Bonnyville
Tuesday - 27	10:00 a.m. - Liturgy - St. Paul
Oct. Sunday - 2	10:00 a.m. - Liturgy - St. Paul 3:00 p.m. - Thanksgiving - Stry
Sunday - 9	10:00 a.m. - Liturgy - Glendon
Sunday - 16	10:00 a.m. - Thanksgiving - Sandy Rapids
Sunday - 23	10:00 a.m. - Liturgy - Bonnyville
20-23	Clergy Conference (Western Eparchy Assembly) - Edmonton

KAMLOOPS-KELOWNA-VERNON PARISH DISTRICT
Priest: V. Rev. Archpriest Roman Trynoha Tel: (250) 572-2493

Sunday - 4	10:00 a.m. - Liturgy - Kamloops
Sunday - 11	10:00 a.m. - Liturgy - Vernon 2:00 p.m. - Obidnytsia- Kelowna
Sunday - 18	10:00 a.m. - Liturgy - Kamloops
Sunday - 25	10:00 a.m. - Liturgy - Kelowna 2:00 p.m. - Obidnytsia- Vernon
Oct. Sunday - 9	10:00 a.m. - Liturgy - Vernon 2:00 p.m. - Obidnytsia- Kelowna
Sunday - 16	10:00 a.m. - Liturgy - Kamloops
Sunday - 23	10:00 a.m. - Liturgy - Kelowna 2:00 p.m. - Obidnytsia- Kelowna
Sunday - 30	10:00 a.m. - Liturgy - Vernon 2:00 p.m. - Obidnytsia- Kelowna

VANCOUVER ISLAND PARISH DISTRICT
Priest: Rev. Fr. Chad Pawlyshyn Tel: (250) 816-3329
September and October schedules not available at press time

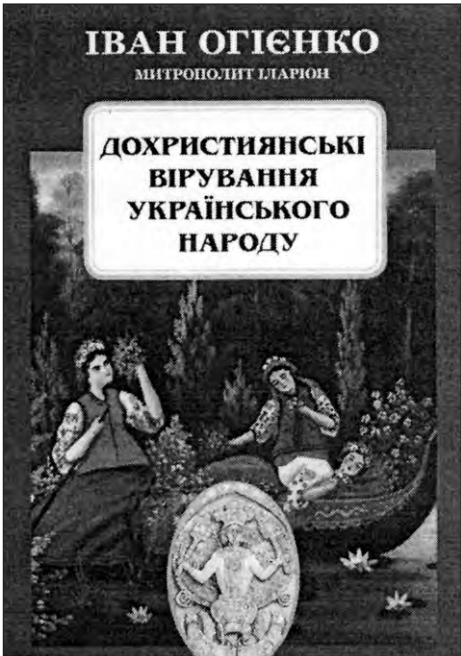
Нова історично-релігійною монографією Митрополита Іларіона завершилося

■ Шановний читачу! Видавництво проекту "Запізніле вороття" повідомляє, що нова захоплюча книга про наше минули і сьогодення, автора ім'я якого добре відоме в Україні, чи то в діаспорі через свою творчу працю патріотизм та благодійністю просить Вашого знаймства! Книга має 440 сторінок і складається зі слова співголови фундації ім. Митрополита Іларіона (Огієнка) о. прот. Богдана Демчука (з Канади) та проф. Тимошика (з України). У розділі під заголовком "Книга, що створювалася впродовж двадцяти років", проф. Микола Тимошик у передмові пише, "глибше сприйняти і зрозуміти будь-який твір надається... через ознайомлення із життєвим і творчим шляхом автора".

У передмову бл. п. Митрополит Іларіон пише: "особливо дякую багатьом людям доброї волі, які допомогли у виданні цієї праці—усім їм сердечна подяка". І тепер всі дорогі читачі, чи то в Україні, чи то в діаспорі, хто розкриє цю книжку, обов'язково знайде час прочитати її до кінця і пізнає своє коріння!"

У книзі описано всі дохристиянські вірування, слов'янську міфологію, головних дохристиянських богів, українську демонологію, дохристиянську богослужбу, віддиство і повір'я, життя людини в обрядах і повір'ях, смерть, похорон, і позагробне життя, стародавні народні свята, двоєвір'я, вдачу і суспільне життя наших прадавніх предків. Чудова, високохудожня форма літературного тексту робить це видання доступним широкій аудиторії читачів.

Зокрема, можна використовувати праці відомих українських і російських учених минулого і сьогодення. Значний внесок у вивченні найдавнішої культури України зробили на-

уковці діаспори праці яких, змогли побачити в Україні лише недавно. Особливо цікаве дослідження І. Огієнка-Митрополита Іларіона, де подано широкий аналіз історіографії вивчення найдавніших вірувань українців. Варто зазначити, що тема дохристиянських вірувань українського народу залишається недостатньо вивченими. У радянській історіографії відомості про стародавні вірування і культури були дуже короткими і пов'язувалися лише з господарсько-класовими чинниками.

Пропонована книга—19-та із видавничого проекту "Запізніле вороття". Протягом майже 16 років ці книги складалися із 73 творів котрі були об'єднані спільною темою.

Щоб отримати цю працю та інші праці Митр. Іларіона (Огієнка), будь ласка звертайтеся на адресу: "Наша культура і наука", вул. Татарська, 7, к. 55, Київ 04107, Україна. Email: nkin@ukr.net.

—прот. Богдан Демчук

Вічная Пам'ять!

Священнослужителям, що спочили в Бозі в серпні місяці.

Єпископ Платон	† 05. 08. 1951
Прот. Іван Кусий	† 28. 08. 1950
Прот. Петро Мельничук	† 28. 08. 1953
Прот. Михайло Тарновецький	† 16. 08. 1957
Прот. Мирослав Подольський	† 20. 08. 1967
Митр. прот. Степан Симчич	† 01. 08. 1983
Митр. прот. Михайло Юрківський	† 29. 08. 1983
Митр. прот. Микола Малюжинський	† 22. 08. 1985
Прот. Богдан Горгіца	† 05. 08. 1987
Прот. Леонід Дячина	† 24. 08. 1988
Прот. Василь Бойчук	† 17. 08. 1990
Прот. Григорій Планіда	† 03. 08. 1997
Митр. прот. Орест Гудима	† 06. 08. 2004
Митр. прот. Николай Мороз	† 06. 08. 2006
Протопресвітер Микола Критюк	† 11. 08. 2006
Прот. Захарій Ревко	† 19. 08. 2006
Митр. прот. Николай Дерев'янка	† 11. 08. 2013

Добродійкам, що спочили в Бозі в серпні місяці.

Добр. Михайлина Стеф'юк	† 17. 08. 1976
Добр. Анна Калиновська	† 30. 08. 1992
Добр. Варвара-Марія Павенська	† 08. 08. 1993
Добр. Меланія Гребенюк	† 09. 08. 1999
Добр. Наталія Фляк	† 10. 08. 2002
Добр. анастасія Ревко	† 03. 08. 2011

Шановні Читачі! Будемо щиро вдячні, якщо, завваживши помилку чи пропуск в цій колонці, повідомите нас.

Memory Eternal!

"Memory Eternal!" to all UOCC clergy who fell asleep in the Lord in August.

Bishop Platon	† 05. 09. 1951
Archpriest John Kusy	† 28. 08. 1950
Archpriest Petro Melnychuk	† 28. 08. 1953
Archpriest Michael Tarnowesky	† 16. 08. 1957
Archpriest Myroslaw Podolsky	† 20. 08. 1967
Mitred Archpriest Stephan Symchych	† 01. 08. 1983
Mitred Archpriest Michael Yurkiwsky	† 29. 08. 1983
Mitred Archpriest Mykola Maluzynsky	† 22. 08. 1985
Archpriest Bohdan Gorgitza	† 05. 08. 1987
Archpriest Leonid Diachina	† 24. 08. 1988
Archpriest William Boychuk	† 17. 08. 1990
Archpriest Gregory Planida	† 03. 08. 1997
Mitred Archpriest Orest Hudyma	† 06. 08. 2004
Mitred Archpriest Nicholas Moroz	† 06. 08. 2006
Protopesbyter Nicholas Krytiuk	† 11. 08. 2006
Archpriest Zacharie Revko	† 19. 08. 2006
Mitred Archpriest Mikolaj Derewianka	† 11. 08. 2013

"Memory Eternal!" to all UOCC Dobrodiykas who fell asleep in the Lord in August.

Dobr. Michalyna Stefiuk	† 17. 08. 1976
Dobr. Anna Kalynowska	† 30. 08. 1992
Dobr. Maria Varvara Pavenschi	† 08. 08. 1993
Dobr. Melania Hrebenuk	† 09. 08. 1999
Dobr. Natalia Flak	† 10. 08. 2002
Dobr. Anastasia Revko	† 03. 08. 2011

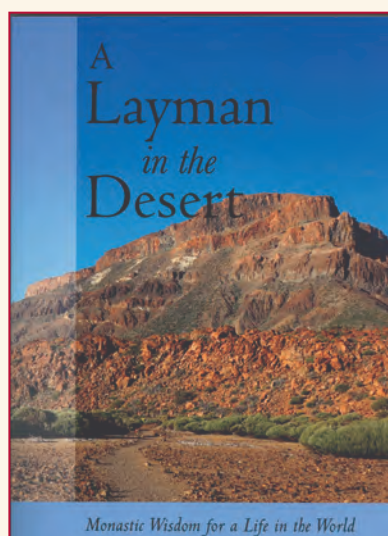
Dear Readers! If there are errors or omissions in this column, please let us know. Thank You.

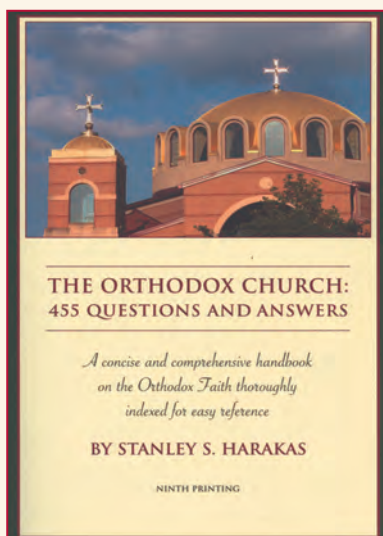
CONSISTORY CHURCH GOODS SUPPLY

Tel: (204) 589-1191 (24-hour answering service) Fax: (204) 582-5241 Toll-free: 1-800-804-6040 (24-hour answering service)
9 St. John's Avenue, Winnipeg, Manitoba R2W 1G8 Hours: Monday to Friday 9:00 a.m.-5:00 p.m. email: churchgoods@uocc.ca

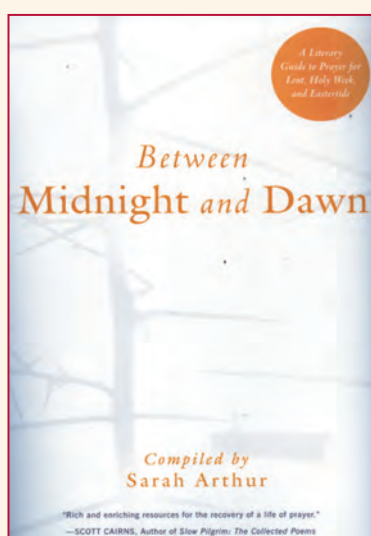
Prices in effect
while quantities last.

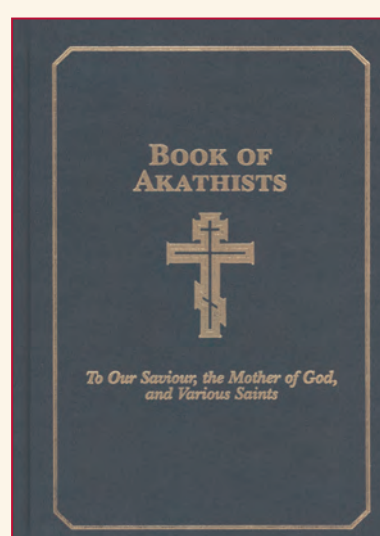
Book \$28.95

Book \$31.50

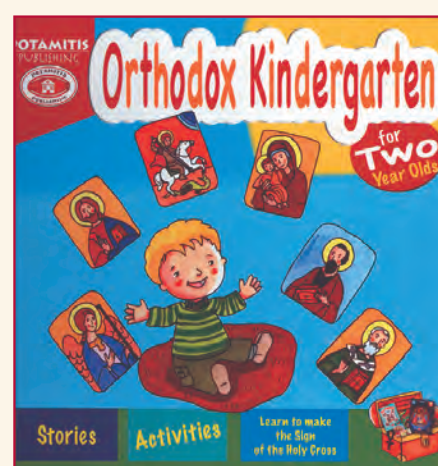
Book \$24.95

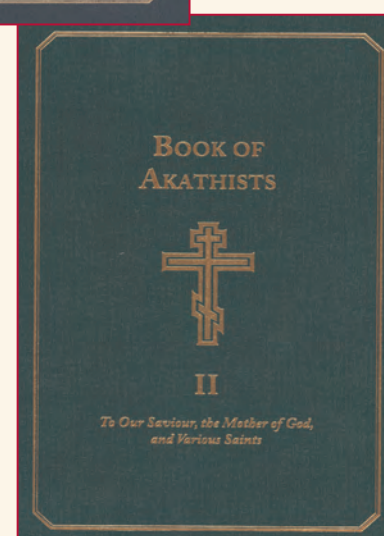
icon \$55.95

Icon Prophet Elias \$34.95

Book \$21.95

Book of Akathists \$35.95 each

"A Foundation of Faith"

What is the Ukrainian Orthodox Church of Canada Foundation (UOCCF)?

The UOCCF was created in 2002 to provide financial support for projects promoting the Ukrainian Orthodox Church in Canada

Our Objective: to ensure growth and sustainability of the Ukrainian Orthodox Church across Canada

**Keep us vibrant,
donate today!**

The UOCCF:

- ✓ supports educational programs, missions, outreach projects and resource materials
- ✓ is committed to attracting and retaining Ukrainian Orthodox Youth and filling our churches with their voices

The UOCCF needs your donations to function

Please donate today!

For more information on the UOCCF and on growing the Ukrainian Orthodox Faith:

Tel: 1-877-586-3093 www.uoccf.ca email: foundation@uoccf.ca

Mail your donation to:

UOCC Foundation, 9 St. John's Ave., Winnipeg, MB R2W 1G8

Click on the "Donate now through CanadaHelps.org" icon on our website: www.uoccf.ca

*Donation tax receipts and donors acknowledged in the Visnyk/The Herald

УКРАЇНСЬКА
ПРАВОСЛАВНА
КАТЕДРА
СВЯТОЇ СОФІЇ

ST. SOPHIE
UKRAINIAN
ORTHODOX
CATHEDRAL

1926-2016

6250 12th Ave., Montreal, QC H1X 3A5

**90-ЛІТТЯ
КАФЕДРАЛЬНОГО СОБОРУ
СВ. СОФІЇ в м. МОНРЕАЛЬ**

Субота, 1-го жовтня, 2016
17:00 год. – Вечірня після якої перекуска для парафіян і гостей в церковній залі

Неділя, 2-го жовтня, 2016
9:30 год. ран. – Вітання Його Преосвященства Єпископа Андрія
10:00 год. ран. – Архиєрейська Літургія
13:00 год. – Бенкет присвячений 90-літтю, в готелі Universel за адресою (5000 Sherbrooke St. East)

За додаковою інформацією та придбанням квитка звертайтеся до:

Ірини Герич
514-747-7156 або igerych@sympatico.ca

Євгенії Кіндрат
514-708-0527 або e_kindrat@hotmail.com

Ольги Ковч
514-722-1579 або okowcz@gmail.com

Адріани Жеребецької
514-603-4303 або adrianna.zerebecky@gmail.com

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ

**90TH ANNIVERSARY
OF ST. SOPHIE UKRAINIAN
ORTHODOX CATHEDRAL**

Saturday, October 1, 2016
5:00 p.m. – Vespers followed by a dinner for parishioners and guests in the Church Hall

Sunday, October 2, 2016
9:30 a.m. – Greeting of His Grace Bishop Andriy
10:00 a.m. – Hierarchical Divine Liturgy
1:00 p.m. – 90th Anniversary Luncheon Banquet at Hotel Universel Montreal (5000 Sherbrooke St. East)

For additional information or to purchase tickets, please contact:

Irena Gerych
514-747-7156 or igerych@sympatico.ca

Eugenia Kindrat
514-708-0527 or e_kindrat@hotmail.com

Olga Kowcz
514-722-1579 or okowcz@gmail.com

Adrianna Zerebecky
514-603-4303 or adrianna.zerebecky@gmail.com

PLEASE JOIN US